

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 13.11.2008
COM(2008) 780 galīgā redakcija

2008/0223 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par ēku energoefektivitāti

(pārstrādāta redakcija)

(iesniegusi Komisija)

{SEC(2008) 2864}

{SEC(2008) 2865}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Mērķis

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti¹, turpmāk saukta "ĒEED", pārstrādāšanas mērķis ir precizēt un vienkāršot atsevišķus noteikumus, paplašināt direktīvas darbības sfēru, padarīt stingrākus dažus tās noteikumus, lai paaugstinātu to efektivitāti, kā arī paredzēt vadošo lomu publiskajam sektoram. Tādējādi tiks veicināta ĒEED transponēšana un ieviešana, un tiks izmantota ievērojama daļa no atlikušā ēku sektora rentabilitātes potenciāla. Vienlaicīgi tiek saglabāti pašreizējās direktīvas mērķi un principi, un tāpat kā iepriekš dalībvalstis joprojām turpinās noteikt konkrētas prasības un to īstenošanas veidu.

1.2. ES politikas mērķi un ēku sektors

2007. gada janvārī Komisija ierosināja visaptverošu klimata un enerģētikas dokumentu paku², kuras mērķi ir enerģijas patēriņa samazināšana, siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšana, kā arī atjaunojamo resursu īpatsvara palielināšana attiecīgi par 20-20-20 % līdz 2020. gadam. 2007. gada pavasara Eiropadome šo dokumentu paku apstiprināja. Šie mērķi tika pieņemti ņemot vērā arvien pārliecinošākos zinātniskos pierādījumus par klimata pārmaiņām, enerģijas augstās cenas un pieaugošo atkarību no importētās enerģijas, kā arī iespējamās ģeopolitiskās sekas. Enerģijas patēriņa samazināšana noteikti var ievērojami veicināt šo mērķu sasniegšanu. Ēku sektors rada daudzas rentablas darbības iespējas, vienlaicīgi sekmējot ES iedzīvotāju labklājību.

Ēku sektors – t.i., dzīvojamās un komerciālās ēkas – ir lielākais enerģijas patērētājs un CO₂ emitents ES, kas ir atbildīgs par aptuveni 40 % no ES kopējā enerģijas gala patēriņa un CO₂ emisijas. Sektoram ir ievērojams rentablu enerģijas ietaupījumu neizmantotais potenciāls, kura izmantošanas rezultātā 2020. gadā ES patērētu par 11 % gala enerģijas mazāk. Tas savukārt rada dažādus ieguvumus, piemēram, mazākas enerģijas vajadzības, mazāku atkarību no importa un ietekmi uz klimatu, mazākus enerģijas rēķinus, darbavietu skaita pieaugumu un atbalstu vietējai attīstībai.

Ēkas pēc būtības atspoguļo Eiropas iedzīvotāju vajadzības un izvēli to konkrētajā vidē, un tāpēc tās bieži uzskata par vietējo, reģionālo un nacionālo iestāžu kompetences jautājumu. Taču būvizstrādājumi, iekārtas un pakalpojumi ir ES iekšējā tirgus nozīmīga daļa, un mūsdienās daudzu darbinieku un uzņēmumu darbība notiek vairāk nekā vienā valstī. Turklāt ēku sektors ir nozīmīgs elements enerģijas un klimata mērķu sasniegšanā ar vismazākajām iespējamām izmaksām indivīdiem un sabiedrībai visās valstīs, un ar kopējām pūlēm gūtā pievienotā vērtība ir ievērojama. Tas vēl vairāk pamato ES līmenī koordinētu rīcību.

¹ OV L 1, 4.1.2003., 65.–71. lpp.

² COM (2007) 1.

2. SPĒKĀ ESOŠIE KOPIENAS NOTEIKUMI

2.1. Ēku energoefektivitātes direktīva

ĒEED ir galvenais Kopienas juridiskais instruments, kurš veido vienotu pieeju efektīvam enerģijas izlietojumam ēku sektorā. ĒEED galvenais mērķis ir veicināt vispārējās ēku energoefektivitātes rentablu uzlabošanu. Tās noteikumi aptver jaunbūvju un esošu ēku, dzīvojamo un nedzīvojamo ēku vajadzības pēc enerģijas telpu apkurei un karstā ūdens sildīšanai, dzesēšanai, ventilācijai un apgaismojumam. Vairums no spēkā esošajiem noteikumiem attiecas uz visām ēkām, neatkarīgi no to izmēra un izmantošanas par dzīvojamo vai nedzīvojamo ēku. Daži noteikumi attiecas tikai uz konkrētu veidu ēkām. Direktīva apvieno juridiskā tekstā dažādus regulējošos (piemēram, prasība dalībvalstīm noteikt energoefektivitātes prasības jaunbūvē un esošām ēkām, kurās tiek veikti nozīmīgi atjaunošanas darbi) un uz informāciju balstītos instrumentus (piemēram, energoefektivitātes sertifikāti, apkures un gaisa kondicionēšanas prasību ievērošanas inspekcija).

ĒEED nenosaka visai ES piemērojamus līmeņus, bet pieprasa dalībvalstīm paredzēt konkrētas prasības un attiecīgus mehānismus. Tādējādi tās pieeja pilnā mērā rēķinās ar nacionālajiem/reģionālajiem apstākļiem, piemēram, klimatu un būvniecības tradīcijām. Dalībvalstis var pārsniegt direktīvā noteiktās minimālās prasības un būt prasīgākas. ĒEED ieviešana kavējās, taču tagad 22 dalībvalstis ir paziņojušas par pilnīgu pārņemšanu (ko izvērtē Komisija). Viens no galvenajiem ieguvumiem no ĒEED līdz šim ir bijusi ēku energoefektivitātes iekļaušana politiskajā dienaskārtībā, tās integrācija būvniecības kodeksos, kā arī sabiedrības uzmanības pievēršana šai tēmai.

2.2. Citi regulējošie instrumenti

Bez ĒEED vēl ir vairākas citas direktīvas, kas aptver enerģijas aspektus ēku kontekstā, piemēram, direktīva par enerģiju patērējošo ražojumu ekodizainu (2005/32/EK)³, direktīva par koģenerācijas veicināšanu ((2004/8/EK)⁴, direktīva par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem (2006/32/EK)⁵, kā arī priekšlikums direktīvai par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu⁶. Attiecīgos noteikumus par ēkām var atrast arī būvizstrādājumu direktīvā (89/106/EEK)⁷; un ilgtspējīga patēriņa un ražošanas un ilgtspējīgas rūpniecības politikas rīcības plānā⁸.

Lai gan šīs direktīvas nav tieši minētas priekšlikumā, jo nav tādas juridiskās prakses, tās ir neatņemama daļa no instrumentu kopuma, kas paredzēts ilgtspējīgas būvniecības un ilgtspējīga ES ēku fonda lietojuma veicināšanai.

2.3. Nepieciešamība pēc turpmākas rīcības?

Par spīti jau veiktajām darbībām ļoti liels rentablu enerģijas ietaupījumu potenciāls paliek neizmantots. Tas nozīmē, ka ļoti daudzas potenciālās sociālās, ekonomiskās un vides priekšrocības nacionālajā un ES līmenī netiek pilnībā izmantotas. Tas saistīts ar sektora

³ OV L 191, 22.7.2005., 29.-58. lpp.

⁴ OV L 52, 21.2.2004., 50.-60. lpp.

⁵ OV L 114, 27.4.2006.

⁶ COM (2008) 30.

⁷ OV L 40, 11.2.1989., 12.-26. lpp.

⁸ COM (2008) 397/3.

sarežģītību un tirgus nepilnībām, taču arī ar dažiem ierobežojumiem, kas izriet no pašreizējās ĒEED formulējumiem un darbības sfēras, kā arī dažu dalībvalstu zemo ambīciju līmeni to ieviešanā.

3. KONSULTĀCIJAS AR IEINTERESĒTAJĀM PUSĒM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

3.1. Konsultācijas, datu vākšana un ekspertu atzinumu pielietojums

ĒEED pārstrādātais priekšlikums ir sagatavots, balstoties uz dalībvalstu un ieinteresēto pušu plašu pienesumu, kas sniegts dažādās situācijās, tostarp publiskās tiešsaistes konsultācijās. Dažādu ierosināto iespēju ietekmes visaptveroša analīze tika veikta, ņemot vērā to ekonomisko, sociālo un ekoloģisko ietekmi, kā arī subsidiaritātes un proporcionalitātes principus.

3.2. Ietekmes novērtējums

Ietekmes novērtējums (IN) skaidri parādīja, ka ĒEED pārskatīšana ir piemērota rīcība ES politikas mērķu sasniegšanai. Pašreizējā direktīva būs darba sākuma punkts un „mugurkauls”. Taču jāuzsver, ka risinājumu veidos politikas instrumentu integrēta kombinācija. Tādēļ citi neregulatīvie pasākumi, lai gan paši par sevi nepietiekami, ir nepieciešami direktīvas ieviešanas papildināšanai. Jāturpina un jāattīsta tālāk centieni sniegt vairāk informācijas, apmācīt ekspertus un vienoties par brīvprātīgām darbībām. Turklāt ir jānosaka finansiālie un fiskālie stimuli pareizajā līmenī, lai veicinātu resursu efektīvu izlietojumu.

IN secināts, ka ĒEED atsevišķi aspekti jārisina divos veidos. Pirmkārt, nepieciešams precizēt neskaidros formulējumus. Turklāt tika ierosināts veikt pārstrādāšanu (nevis grozījumus). Otrkārt, nepieciešams stiprināt pašreizējās direktīvas galvenos pīlārus (energoefektivitātes prasības jaunbūvēm un esošām ēkām, kurām tiek veikti nozīmīgi atjaunošanas darbi; energoefektivitātes sertifikāti; kā arī apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspekcija). Katrā pīlārā analizētās iespējas ietver politikas instrumentu kombināciju un ietver arī neregulatīvās alternatīvas. Tās ļautu pilnībā realizēt pašreizējās ĒEED potenciālu un paplašināt tās ietekmi.

Iespēju, kuras identificētas kā visnoderīgākās un kuras tāpēc paredzēts iekļaut šajā pārstrādāšanas priekšlikumā, un kuras iespējams izteikt skaitliski, minimālā kopējā ietekme ir ievērojama:

- Enerģijas ietaupījumi 60–80 miljoni tonnu naftas ekvivalenta gadā līdz 2020. gadam, t.i., samazinājums par 5-6 % no ES gala enerģijas 2020. gadā;
- CO₂ samazinājums par 160 līdz 210 miljoniem tonnu gadā līdz 2020. gadam, t.i., 4-5 % no ES kopējās CO₂ emisijas 2020. gadā;
- 280 000 (līdz 450 000) potenciālas jaunas darbavietas līdz 2020. gadam, galvenokārt būvniecības sektorā, enerģijas sertificētāji un auditori un apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspektori. Jaunu darbavietu radīšanu stimulētu arī vajadzība pēc izstrādājumiem, komponentiem un materiāliem, ko izmanto vai instalē ēkās ar labāku energoefektivitāti (tās IN nav izteiktas skaitliski).

Vajadzība pēc ieguldījumiem un administratīvās izmaksas ir relatīvi nelielas salīdzinājumā ar priekšrocībām un atdevi. Piemēram, pašreizējās ĒEED 6. pantā noteiktā 1000 m² sliekšņa

atcelšanai būtu nepieciešami papildu kapitālieguldījumi 8 miljardi euro gadā, taču enerģijas izmaksu ietaupījumi līdz 2020. gadam būtu 25 miljardi euro gadā, turklāt tas ļauj ievērojami samazināt arī CO₂ samazināšanas izmaksas. Šie aprēķini ir balstīti uz naftas cenu konservatīvām aplēsēm.

Prasības pēc ieguldījumiem nav vienlīdzīgi sadalītas starp ES iedzīvotājiem, t.i., tiem, kas veic savu ēku nozīmīgus atjaunošanas darbus vai ir iesaistīti darījumos ar īpašumu, radīsies papildu izmaksas. Taču pie augstajām enerģijas cenām šie sākotnējie ieguldījumi dos pievilcīgu atdevi un samazinās enerģijas rēķinus. Tam būs pozitīva tieša un netieša ietekme uz visu ekonomiku.

Kopējais labums sabiedrībai, ko dod enerģijas patēriņa samazināšana un attiecīgi mazāka CO₂ emisija, kā arī mazāka atkarība no enerģijas importa, jaunu darbavietu radīšana, labāka veselība un darbaspēka produktivitāte, daudzkārt pārsniedz analizēto pasākumu izmaksas. Ieguldījumi enerģijas taupīšanā, kas paši sevi apmaksā, padarot primārās enerģijas lietošanu efektīvu, veicina arī labklājību.

Taču dažas no prasībām var radīt arī slogu atsevišķām zema ienākuma mājsaimniecībām. Ēku kvalitātes uzlabošana ir svarīga metode, ar kuru rast ilgtermiņa risinājumus augsto enerģijas izmaksu problēmai un labākai dzīves kvalitātei, un jāizmanto arī citi dalībvalstu rīcībā esošie līdzekļi, lai atbalstītu tos, kam ir šādas vajadzības. Pārstrādātā direktīva atbalsta mērķtiecīgas finansēšanas instrumentus. Piemēram, tā izveido pamatu sertifikāta ieteikumos iekļauto enerģijas efektivitātes uzlabojumu saistīšanai ar finanšu stimuliem.

Publicētais IN dokuments un tā pielikumi sniedz detalizētu informāciju par dažādām izskatītajām iespējām un to ietekmi, kā arī metodoloģisko pieeju to novērtēšanai.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Dalībvalstu iestādes, atbildot uz Komisijas sagatavoto anketu attiecībā uz pārskatīšanu, aplēsa, ka direktīvas radītā ietekme uz budžetu nav īpaši nozīmīga. Turklāt administratīvā ietekme ir mērena. Primārās enerģijas neproduktīvā patēriņa samazināšana ēku sektorā samazinās izmaksas mājsaimniecībām, uzņēmumiem un publiskā sektora iestādēm, kuras apsaimnieko un izmanto šīs ēkas. Monetārie un ekonomiskie labumi būs lielāki nekā papildu izmaksas no ieguldījumiem enerģijas taupīšanā. Nepieciešamās administratīvās izmaksas un ieguldījumi detalizēti apskatīti IN dokumentā. Būtiskas izmaksas Kopienas budžetam nav konstatētas.

Paaugstinātās prasības palielinātu Komisijas darba slodzi, un būtu nepieciešami papildu darbinieki (aptuveni trīs pilna laika ierēdņi).

5. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

5.1. Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Priekšlikumā saglabāti pašreizējās ĒEED mērķi un galvenie principi, tāpat arī dalībvalstu loma konkrētu prasību noteikšanā paredzēta tāda pati kā pašreizējā ĒEED. Administratīvais slogs tiek saglabāts minimāls, bet izvērsts maksimāla efekta sasniegšanai. Ir svarīgi, lai pašreizējā ĒEED tiktu pienācīgi un savlaicīgi ieviesta. Šis priekšlikums nevar kalpot par

aizbaidinājumu pašreizējās direktīvas ieviešanas kavēšanai. Šis priekšlikums precizē, nostiprina un paplašina pašreizējās ĒEED noteikumu darbības sfēru,

- precizējot atsevišķu noteikumu formulējumus;
- paplašinot noteikuma darbības sfēru noteikumam, kas paredz dalībvalstīm noteikt minimālās energoefektivitātes prasības attiecībā uz nozīmīgu atjaunošanas darbu veikšanu;
- nostiprinot noteikumus attiecībā uz energoefektivitātes sertifikātiem, apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspekcijām, energoefektivitātes prasībām, informāciju un neatkarīgiem ekspertiem;
- izveidojot dalībvalstīm un ieinteresētajām pusēm etalona aprēķinu instrumentu, kurš ļauj salīdzināt nacionāli/reģionāli noteikto minimālo energoefektivitātes prasību līmeni ar izmaksu ziņā optimāliem līmeņiem;
- stimulējot dalībvalstis atbalstīt zemas vai nulles enerģijas un oglekļa ēku straujāku ieviešanu tirgū;
- veicinot publiskā sektora aktīvāku iesaistīšanos ar piemēra rādīšanu.

5.2. Juridiskais pamats

Ēku energoefektivitātei ir svarīga loma Kopienas vides politikā. Tāpēc pašreizējā ĒEED balstās uz EK Līguma 175. panta 1. punktu. Tas netiek mainīts.

5.3. ES rīcības tiesības, subsidiaritāte un proporcionalitāte

ES līmenī pieņemtie energoefektivitātes instrumenti atspoguļo enerģijas kā politiska un ekonomiska izaicinājuma arvien pieaugošo lomu, kā arī tās ciešo saistību ar tādām politikas jomām kā enerģijas piegādes drošība, klimata pārmaiņas, ilgtspēja, vide, iekšējais tirgus un ekonomiskā attīstība.

Ēku sektors rada aptuveni pusi CO₂ emisijas, uz kuru neattiecas emisijas kvotu tirdzniecības shēma, un tam ir nozīmīgs CO₂ samazināšanas potenciāls ar negatīvām vai zemām samazināšanas izmaksām. Ēku sektora īpatnības ierobežo enerģijas efektivitātes guvumu tempu. Ar ēkām saistītie būvizstrādājumi, iekārtas un pakalpojumi ir ES iekšējā tirgus svarīga sastāvdaļa. Bez pārliecības, ka visā ES tirgus noteikumi ir stingri noteikti un ilgstoši, uzņēmumi nesteigsies atsaukties pieaugošajam pieprasījumam pēc energoefektivitātes pakalpojumiem. Turklāt, pieaugot strādājošo mobilitātei un tādu uzņēmumu skaitam, kuri darbojas dažādās ES valstīs, pasākumi, kas rada vieglāk salīdzināmus nacionālos regulējošos noteikumus, samazinās administratīvo slogu un palielinās to produktivitātes guvumus.

Dalībvalstis vienas pašas līdz šim nespēja pietiekami labi sasniegt energoefektivitātes mērķus, tāpēc Kopienas līmenī ir nepieciešama rīcība, kas veicinātu un atbalstītu nacionālā līmeņa aktivitātes. Pašreizējā ĒEED galvenie elementi jau ir izvērtēti subsidiaritātes un proporcionalitātes kontekstā, un prakse ir pierādījusi pieejas pareizību. Priekšlikuma tekstā abi principi ir ievēroti. Centieni koncentrējas uz kopīgas pieejas veidošanu, kas radītu pamatu saskaņotiem un savstarpēji pastiprinošiem energoefektivitātes uzlabošanas mehānismiem, vienlaicīgi ļaujot dalībvalstīm saglabāt kontroli pār individuālu prasību noteikšanu un ieviešanu.

5.4. Juridiskā instrumenta izvēle

Ēku energoefektivitātes direktīvas pārstrādātā versija ir daļa no Komisijas Labāka regulējuma stratēģijas, konkrēti no Rīcības plāna "Regulējošās vides vienkāršošana un uzlabošana"⁹. Ir ierosināts pielietot pārstrādāšanas metodi, jo tā uzlabo lasāmību un veicina izprotamību.

6. PRIEKŠLIKUMA SATURS

Tekstā tiek veikti vairāki grozījumi, daži no tiem ir pielāgojumi, precizējumi un nelieli teksta labojumi, savukārt citi ir jaunu noteikumu iestarpinājumi. Pēdējie raksturoti turpmākajā tekstā.

⁹ COM/2002/0278 galīgā redakcija.

Preambula

Daži dokumenta ievaddaļas apsvērumi ir atjaunināti vai pielāgoti.

1. pants. Priekšmets

Iestarpināta atsauce uz jaunām prasībām attiecībā uz: (i) valsts plāniem to ēku skaita palielināšanai, kurām gan CO₂ emisija, gan primārās enerģijas patēriņš ir zems vai vienāds ar nulli, un (ii) energoefektivitātes sertifikātu un inspekcijas ziņojumu neatkarīgām kontroles sistēmām.

2. pants. Definīcijas

Vairāki termini ir precizēti un, kur nepieciešams, pievienotas jaunas definīcijas.

3. pants. Metodes pieņemšana

Teksts ir pielāgots, un tehniskās detaļas ir pārnestas uz I pielikumu.

4. pants. Energoefektivitātes minimālo prasību noteikšana

Pašreiz dalībvalstu noteikto energoefektivitātes prasību līmenis ievērojami atšķiras, un dažas no tām ir tālu no izmaksu ziņā optimāliem līmeņiem. Tas nozīmē, ka iespēja ekonomiskā veidā uzlabot ēku energoefektivitāti un samazināt nākotnes enerģijas rēķinus daudzos celtniecības un nozīmīgu atjaunošanas darbu projektos tiek zaudēta.

Teksts ir grozīts, lai nodrošinātu, ka dalībvalstu noteiktās ēku minimālās energoefektivitātes prasības pakāpeniski pielāgojas izmaksu ziņā optimāliem līmeņiem. Priekšlikumā ierosināta četrstu stadiju pieeja:

- (1) Dalībvalstīm jānosaka savas prasības, pielietojot pašām savas aprēķinu metodes ar mērķi sasniegt to noteiktos izmaksu ziņā optimālos līmeņus;
- (2) Komisija izstrādās salīdzinošo metodiku, un dalībvalstīm tā būs jāizmanto tikai salīdzināšanas nolūkos, ziņojot par rezultātiem saskaņā ar zemāk 5. pantā minēto;
- (3) No 2014. gada 30. jūnija dalībvalstis vairs nevarēs stimulēt tādu ēku būvniecību vai atjaunošanas darbus, kuras neatbilst minimālajām energoefektivitātes prasībām, kas sasniedz 5. pantā aprakstīto salīdzinošo aprēķinu rezultātus;
- (4) No 2017. gada 30. jūnija dalībvalstis, pārskatot savas minimālās energoefektivitātes prasības, nodrošinās, ka šīs prasības sasniedz 5. panta 2. punktā minēto aprēķinu rezultātus.

5. pants. Izmaksu ziņā optimāla minimālo energoefektivitātes prasību līmeņa aprēķināšana

Iepriekšminētā salīdzinošā metodika sastāvēs no Komisijas izstrādātās aprēķinu metodikas, kura ņemts vērā izmaksu optimuma kritērijs ar mainīgajiem (piemēram, ieguldījumu izmaksas, ekspluatācijas un apkopes izmaksas, ieskaitot enerģijas izmaksas). Dalībvalstīm būs jāizmanto šī metodika, lai aprēķinātu izmaksu ziņā optimālas prasības, izmantojot to noteiktos

mainīgos. Rezultāti tad jāsalīdzina ar dalībvalsts noteiktajām faktiskajām prasībām, tādējādi skaidri parādot, cik tuvu nacionālās prasības ir izmaksu ziņā optimāliem līmeņiem.

Dalībvalstīm izmantotie mainīgie, salīdzinošo aprēķinu rezultāti un salīdzinājums ar noteiktajām prasībām jāpaziņo Komisijai, kura publicēs progresa ziņojumus.

6. pants. Jaunbūves

Pienākums apsvērt alternatīvas sistēmas jaunbūvēm tiek attiecināts uz visām ēkām. Tas paplašina ĒEED darbības sfēru un veicina ES mērķu sasniegšanu attiecībā uz atjaunojamiem resursiem.

Lai gan tas nav minēts, noteikumu par alternatīvu sistēmu novērtēšanu ieviešana atbilst prasībām, kas izriet no Direktīvas par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu (COM(2008) 19 galīgā redakcija).

6. pantam ir pievienots 2. punkts, lai nodrošinātu, ka alternatīvu sistēmu analīze ir veikta *de facto* un ka tas ir veikts caurskatāmā veidā.

7. pants. Esošās ēkas

1000 m² sliexnis nacionālo/reģionālo minimālo energoefektivitātes prasību ievērošanai attiecībā uz ēkām, kurās tiek veikti nozīmīgi atjaunošanas darbi, ir izsvītrots. Pašreizējā ĒEED šis sliexnis izslēdz 72 % no ēku fonda, kam ir ievērojams izmaksu ziņā optimālas enerģijas taupīšanas potenciāls. Labākais mirklis, kad īstenot energoefektivitātes pasākumus, protams, ir tad, kad ēkā tiek veikti nozīmīgi atjaunošanas darbi (aptuveni reizi 25–40 gados). Tādējādi nepieciešamie papildus ieguldījumi nav lieli, un, pateicoties enerģijas ietaupījumiem, tie atmaksājas veikto pasākumu kalpošanas laikā.

„Būtiskas atjaunošanas” definīcija tiek saglabāta un nostiprināta, pārvietojot to no preambulas uz 2. pantu. Atbilstoši tai ieguldījumiem jāpārsniedz 25 % no visas ēkas vērtības, neskaitot zemes vērtību, piemēram, aktuārās vērtības, vai strukturālajiem atjaunošanas darbiem jāskar vairāk par 25 % no ēkas norobežojošās konstrukcijas.

8. pants. Ēkas inženiertehniskās sistēmas

Dalībvalstīm tiek izvirzītas prasības noteikt minimālās energoefektivitātes prasības jaunu inženiertehnisko sistēmu instalēšanai vai esošo nomaiņai, vai to nozīmīgam remontam. Tām jāatbilst likumdošanai, kas piemērojama izstrādājumiem, kuri veido šo sistēmu, un jābalstās uz sistēmas komponentu pareizu instalāciju un to attiecīgu pielāgošanu un lieluma izvēli. Mērķis ir nodrošināt visu sistēmu lielāku efektivitāti. Tas ir nepieciešams, jo, ja sistēmas atsevišķi elementi nav efektīvi, ja tie nav pareizi uzstādīti vai pielāgoti, tad visas sistēmas efektivitāte nevar būt augsta.

9. pants. Ēkas, kuru oglekļa dioksīda emisiju un primārās enerģijas patēriņš ir zems vai vienāds ar nulli

Dalībvalstīm ir izvirzīta prasība aktīvi veicināt šādu ēku ieviešanu tirgū, sastādot valsts plānus ar skaidrām definīcijām un to ieviešanas mērķiem. Dalībvalstīm jānodrošina publisko institūciju vadošā loma konkrētu mērķu noteikšanā ēkām, kuras tās izmanto. Balstoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, Komisija izveidos kopējus principus šādu ēku definēšanai. Komisija sagatavos ziņojumu par dalībvalstu progresu.

10. pants. Energoefektivitātes sertifikāti

Sertifikāta ieteikumu loma tiek nostiprināta un precizēta, uzsverot, ka tie ir sertifikāta neatņemama sastāvdaļa, un ietverot noteikumus par informāciju, kas tajos jāiekļauj.

11. pants. Energoefektivitātes sertifikātu izsniegšana

Prasības attiecībā uz sertifikātu izsniegšanu ir pārformulētas, lai nodrošinātu, ka sertifikāti tiek izsniegti ikreiz, kad notiek darījums ar īpašumu, un potenciālais pircējs vai īrnieks tiek savlaicīgi (t.i., paziņojumos par pārdošanu/īri) informēts par ēkas (vai tās daļu) energoefektivitāti.

Ir ieviesta prasība, ka gadījumos, kad publiskā sektora iestādes izmantotā kopējā lietderīgā platība ir lielāka par 250 m², līdz 2010. gada 31. decembrim jābūt izsniegtam sertifikātam.

12. pants. Energoefektivitātes sertifikātu izvietošana

Sertifikātu izvietošanas pienākums tiek attiecināts uz plašāku loku, t.i., ja kopējā lietderīgā platība ēkai, ko aizņem publiskā sektora iestāde vai kuru bieži apmeklē plašāka sabiedrība, pārsniedz 250 m², tad sertifikāts jānovieto uzskatāmā vietā, kur apmeklētāji to var brīvi aplūkot. Šī prasība jāpiemēro tikai tajos gadījumos, ja sertifikāts jau ir izsniegts.

13. pants. Apkures sistēmu inspicēšana

Lai uzsvērtu, cik svarīga ir proporcionalitāte starp inspekcijas izmaksām un paredzētajiem enerģijas ietaupījumiem (ieguvumiem), kuru dēļ tiek veicinātas inspekcijas, ir precizēts inspekciju biežums.

Ir ieviesta arī prasība pēc inspekcijas ziņojumu neatkarīgas kontroles sistēmas, t.i., ar kvalitātes pārbaudi izlases veidā.

14. pants. Gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšana

Līdzīgi kā 13. pantā, ir ieviests precizējums par inspekcijas biežumu.

15. pants. Ziņojumi par apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanu

Ir ieviesta prasība par inspekcijas ziņojumu nodošanu ēkas īpašniekam vai īrniekam, lai pienācīgi informētu tos par inspekcijas rezultātiem un ieteikumiem rentablai uzlabošanai.

16. pants. Neatkarīgi eksperti

Ir pievienota prasība, lai akreditācijas procesā tiktu ņemtas vērā ekspertu, kuri veic sertifikāciju un pārbaudes, operatīvās un tehniskās prasmes, kā arī spēja sniegt pakalpojumu neatkarīgā veidā.

Pašreiz dažas dalībvalstis ekspertu akreditāciju attiecina tikai uz dažām profesionālajām grupām vai sabiedrībām, kas negarantē kompetenci, un neļauj citiem prasmīgiem profesionāļiem, piemēram, enerģijas pakalpojumu sabiedrībām *ESCO* un enerģijas aģentūrām iesaistīties tirgū, tādējādi ierobežojot konkurenci.

17. pants. Neatkarīga kontroles sistēma

Ir ieviesta prasība par energosertifikātu un ziņojumu par apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspekciju neatkarīgu kontroles sistēmu, t.i., ar kvalitātes pārbaudi izlases kārtībā.

Ja tas tiek prasīts, tad sertifikāti un pārbaudes ziņojums jāreģistrē.

18. pants. Pārskatīšana

Atjaunināts.

19. pants. Informācija

Dalībvalstīm ir izvirzīta prasība sniegt informāciju ēku īpašniekiem vai īrniekiem par energoefektivitātes sertifikātiem un apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspekciju. Ieviešot pašreizējo direktīvu, kļūva skaidrs, ka iedzīvotāji ne vienmēr apzinās to lomu un pievienoto vērtību. Ja to nozīme netiek izprasta un tās tiek uztvertas kā papildu administratīvās prasības, potenciālā pozitīvā ietekme neīstenosies. Tāpēc dalībvalstīs jāuzsāk visaptverošas informācijas kampaņas.

20. pants: I pielikuma pielāgošana tehnikas attīstībai

Pielāgots.

21. pants. Komiteja

Grozīts atbilstoši regulatīvās procedūras pielāgojumiem.

22. pants. Sodi

Dalībvalstīm ir izvirzīta prasība noteikt un ieviest noteikumus, kas piemērojami gadījumos, kad tiek pārkāpti saskaņā ar ĒEED pieņemtie nacionālie noteikumi. Sods var būt atkarīgs no enerģijas patēriņa, vai sertificētas ēkas enerģijas pieprasījuma, vai pārbaudītās apkures/gaisa kondicionēšanas sistēmas lietderīgās nominālās jaudas.

Teksts ir līdzīgs Direktīvas 2005/32/EK 20. pantam (Soda sankcijas).

23. pants. Transponēšana

Transponēšanas datumi ir pielāgoti tā, lai dalībvalstīm būtu pietiekami daudz laika pārņemt (2010. gada 31. decembris) un pilnībā ieviest (2012. gada 31. janvāris) pārskatītos/jaunos noteikumus. Lai stiprinātu publiskā sektora nozīmīgo lomu piemēra rādīšanā, publiskā sektora iestādēm ir noteikts īsāks noteikumu ieviešanas termiņš (2010. gada 31. decembris).

24. pants. Atcelšana

Iekļauts tā, lai varētu nodalīt pašreizējās ĒEED noteikumus no pārstrādātās versijas.

25. pants. Spēkā stāšanās

Pielāgots.

26. pants.

Bez izmaiņām.

I pielikums

Ir svarīgi aplēst ēku ekspluatācijas „reālo” ietekmi uz kopējo enerģijas patēriņu un vidi, tādēļ tiks izmantots primārās enerģijas rādītājs un CO₂ emisijas rādītājs.

Novērtējumam tiks izmantoti gada energoefektivitātes dati, lai tādējādi uzsvērtu dažādu enerģijas izlietojumu gada laikā un iekļautu arī dzesēšanas radīto pieprasījumu.

Ir iekļauta atsauce uz Eiropas standartiem, lai sekmētu nacionālo/reģionālo minimālo energoefektivitātes prasību aprēķināšanas metožu harmonizāciju.

II pielikums

Apraksta energoefektivitātes sertifikātu un inspekcijas ziņojumu neatkarīgas kontroles sistēmas.

III pielikums

Pievienots atbilstoši 23. pantam.

IV pielikums

Atbilstības tabula.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par ēku energoefektivitāti

(pārstrādāta redakcija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,
ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,
ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁰,
ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹¹,
rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru¹²,
tā kā:

↓ jauns

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti¹³ ir grozīta¹⁴. Skaidrības labad tā ir jāpārstrādā, jo ir paredzēts izdarīt vēl citus būtiskus grozījumus.

↓ 2002/91 1. apsvērums
(pielāgots)

~~(1) Līguma 6. pantā paredzēts, ka vides aizsardzības prasības ir jāņem vērā, definējot un īstenojot Kopienas politiku un darbības.~~

¹⁰ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹¹ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹² OV C [...], [...], [...] lpp.

¹³ OV L 1, 4.1.2003., 65. lpp.

¹⁴ Skat. IV pielikuma A daļu.

↓ 2002/91 2. apsvēruma

- (2) Pie dabas resursiem, attiecībā uz ko Līguma 174. pantā paredzēts apdomīgs un racionāls izmantojums, pieskaitāmi naftas produkti, dabasgāze un cietie kurināmie, kas ir ne tikai svarīgi enerģijas avoti, bet arī galvenie oglekļa dioksīda ~~izmešu~~ emisijas avoti.

↓ 2002/91 3. apsvēruma

~~Energoefektivitātes palielināšana Kioto protokola prasību izpildei izstrādātajā politikas un pasākumu paketē ir nozīmīga tās daļa, un tā būtu jāparedz tajos stratēģiskajos pasākumos, kurus nākotnē veiks, lai izpildītu citas varbūtējas saistības.~~

↓ jauns

- (3) Energoatēriņa samazinājums ēku sektorā ir būtiska to pasākumu daļa, kuri jāveic, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisiju un izpildītu Kioto protokola prasības, kas pievienots Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām, kā arī lai īstenotu Eiropas un starptautiskās saistības arī pēc 2012. gada samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju. Samazinātam energopatēriņam ir liela nozīme arī energoapgādes drošības un tehnoloģiju attīstības veicināšanā, kā arī nodarbinātības iespēju un reģionālās attīstības nodrošināšanā, jo īpaši lauku apvidos.

↓ 2002/91 4. apsvēruma

- (4) Pateicoties enerģijas pieprasījuma pārvaldībai, Kopiena var ietekmēt pasaules enerģijas tirgu un tādējādi arī energoapgādes drošību vidēji ilgā un ilgā termiņā.

↓ 2002/91 5. apsvēruma

(pielāgots)

⇒ jauns

~~(5) Ar 2000. gada 30. maija un 2000. gada 5. decembra secinājumiem Padome apstiprināja Komisijas rīcības plānu attiecībā uz energoefektivitāti un izvirzīja prasību veikt īpašus pasākumus celtniecības nozarē.~~

↓ jauns

- (5) Eiropadome 2007. gada martā uzsvēra, ka Kopienā jāpaaugstina energoefektivitāte, lai līdz 2020. gadam sasniegtu mērķi samazināt Kopienas energopatēriņu par 20 %, un

aicināja drīz un pilnībā īstenot prioritātes, kas noteiktas Komisijas paziņojumā „Energoefektivitātes rīcības plāns: potenciāla izmantošana”¹⁵. Minētajā rīcības plānā konstatēja, ka būtisks potenciāls rentablām enerģijas ietaupījumiem ir ēku sektorā. Eiropas Parlaments 2008. gada 31. janvāra rezolūcijā aicināja padarīt stingrākus Direktīvas 2002/91/EK noteikumus.

↓ 2002/91 6. apsvēruma
(pielāgots)

(6) Uz dzīvojamo un apkalpojošo sektoru, kas pamatā ir ēkas, attiecināmi ~~vairāk nekā~~ aptuveni 40 % enerģijas gala patēriņa Kopienā. Turklāt šis sektors paplašinās, tas nozīmē, ka neizbēgami pieaugs tā enerģijas patēriņš un līdz ar to arī oglekļa dioksīda ~~izmešu~~ emisija .

↓ 2002/91 7. apsvēruma
(pielāgots)

~~(7) Sakarā ar Padomes Direktīvu 93/76/EEK (1993. gada 13. septembris) par oglekļa dioksīda emisiju samazināšanu, uzlabojot enerģijas izmantošanas efektivitāti (SAVE)[5], kurā dalībvalstīm uzdots par pienākumu izstrādāt un īstenot energoefektivitātes programmas celtniecības nozarē un sniegt veikto pasākumu pārskatu, var konstatēt pirmos nozīmīgos pozitīvos rezultātus. Tomēr ir vajadzīgs papildu juridisks instruments, kas ļautu īstenot Jānosaka konkrētākas darbības, lai izmantotu to ievērojamo potenciālu, ko piedāvā taupīgs enerģijas izmantojums ēkās , un ~~samazināt~~ jāsamazina atšķirības dalībvalstu starpā attiecībā uz rezultātiem šajā nozarē.~~

↓ 2002/91 8. apsvēruma

~~(8) Padomes Direktīvā 89/106/EEK (1988. gada 21. decembris) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvuzstrādājumiem[6], izvirzīta prasība, lai būves un to apkures, dzesēšanas un ventilācijas iekārtas tiktu projektētas un būvētas tā, lai to izmantošanai vajadzīgais enerģijas patēriņš būtu mērens, ņemot vērā vietējos klimatiskos apstākļus un iemītnieku ērtības.~~

↓ 2002/91 9. apsvēruma
(pielāgots)
⇒ jauns

(8) Veicot turpmākus pasākumus, lai uzlabotu ēku energoefektivitāti, jāņem vērā klimatiskie apstākļi un vietējās īpatnības, kā arī iekštelpas klimata vide un rentabilitāte. Šiem pasākumiem nevajadzētu būt pretrunā ar citām būtiskām ietekmēt citas

¹⁵ COM(2006)545, galīgā redakcija.

prasības ~~am~~ attiecībā uz ēkām, piemēram, ēkas pieejamību, ~~⇒ drošību ⇐~~ un paredzēto izmantojumu.

↓ 2002/91 10. apsvērums
(pielāgots)
⇒ jauns

(9) ~~Ēku energoefektivitāte būtu aprēķināma, pamatojoties uz metodi, ko var diferencēt atkarībā no~~ valsts vai reģionālā mērogā reģiona, un kas papildus termiskajiem ~~izolācijas pasākumiem un~~ parametriem aptver citus faktorus, kam ir arvien lielāka nozīme, piemēram, apkures un gaisa kondicionēšanas ierīces, atjaunojamu enerģijas avotu izmantojums, pasīvās apkures un dzesēšanas elementi, aizēnojums, gaisa kvalitāte telpās, piemērots dabiskais apgaismojums un ēkas konstrukcija. Energoefektivitātes aprēķināšanas metodes pamatā nav jābūt tikai apkures sezonai, bet tajā jāiekļauj ēkas gada kopējā energoefektivitāte.

↓ 2002/91 22. apsvērums
(pielāgots)
⇒ jauns

(10) Dalībvalstīm jānosaka minimālās ēku energoefektivitātes prasības. Prasības jānosaka tādēļ, lai panāktu izmaksu ziņā optimālu līdzsvaru starp iesaistītajiem ieguldījumiem un ēkas aprītes cikla laikā ietaupītajām enerģijas izmaksām. Ir jāparedz, ka ~~aprēķina metodi var ātri pielāgot un ka~~ dalībvalstis var regulāri pārskatīt savas minimālās ēku energoefektivitātes prasības ~~jomā atbilstoši tehnikas attīstībai, jo īpaši attiecībā uz celtniecības siltumizolācijas materiālu īpašībām (vai kvalitāti), un veikto standartizācijas darbu.~~

↓ jauns

(11) Šī direktīva neskar Līguma 87. un 88. pantu. Tādēļ šajā direktīvā lietotais jēdziens „stimuls” nav jāinterpretē kā tāds, kas ietver valsts atbalstu.

↓ jauns

(12) Komisijai jāizstrādā salīdzinoša metode izmaksu ziņā optimāla minimālo energoefektivitātes prasību līmeņa aprēķināšanai. Dalībvalstīm jāizmanto šāda salīdzinošā metode, lai salīdzinātu iegūtos rezultātus ar pieņemtajām minimālajām energoefektivitātes prasībām. Šāda salīdzinājuma rezultāti un dati, kas izmantoti minēto rezultātu ieguvei, regulāri jāiesniedz Komisijai. Izmantojot šādus ziņojumus, Komisijai jānovērtē, cik lielā mērā dalībvalstis sasniegušas izmaksu ziņā optimālu minimālo energoefektivitātes prasību līmeni, un jāsaparbo par to ziņojums. Pēc pārejas perioda dalībvalstīm jāizmanto šāda salīdzinošā metode, kad tās pārskata minimālās energoefektivitātes prasības.

↓ 2002/91 12. apsvērum
(pielāgots)
⇒ jauns

(13) Ēkas ietekmēs ilgtermiņa enerģijas patēriņu, un tādēļ jaunām būvēm jāatbilst minimālajām energoefektivitātes prasībām, kas pielāgotas vietējiem klimatiskajiem apstākļiem. ~~Labā prakse šajā sakarā būtu saistāma ar to elementu optimālu izmantojumu, kuri attiecas uz energoefektivitātes palielināšanu.~~ Nemot vērā to, ka pilnīgi netiek izmantotas visas tās iespējas, ko sniedz alternatīvu energoapgādes sistēmu izmantojums, būtu jāpēta alternatīvo energoapgādes sistēmu tehniskais, vides un ekonomiskais pamatojums, ⇒ neatkarīgi no ēkas platības. ⇐ tā varētu būt vienreizēja pārbaude, ko veic dalībvalsts, veicot pētījumu, kurā tiek izveidots saraksts, kur uzskaitīti enerģijas taupības pasākumi caurmēra vietējiem tirgus apstākļiem, kas atbilst rentabilitātes kritērijiem. Pirms celtniecības sākšanas var tikt pieprasīti īpaši pētījumi, ja šo pasākumu vai pasākumus uzskata par īstenojamiem.

↓ 2002/91 13. apsvērum
(pielāgots)
⇒ jauns

(14) Nozīmīga atjaunošana, ko veic esošajās ēkās, ⇒ neraugoties uz to platību, ⇐ kas pārsniedz noteiktu lielumu, uzskatāmi par ☒ nodrošina ☒ iespēju veikt rentablus pasākumus, lai palielinātu energoefektivitāti. ~~Par nozīmīgiem atjaunināšanas darbus uzskata tad, kad kopējās izmaksas atjaunināšanai, kas skar ēkas karkasu un/vai tādas energoietaisēs kā, piemēram, apkure, karstā ūdens apgāde, gaisa kondicionēšana, ventilācija un apgaismojums, pārsniedz 25 % attiecīgās ēkas vērtības, neieskaitot zemes vērtību, uz kuras šī ēka atrodas, vai kad atjaunināšanas darbi skar vairāk kā 25 % ēkas karkasa.~~ ⇒ Rentabilitātes nolūkā jārada iespēja ierobežot minimālās energoefektivitātes prasības attiecībā uz tām atjaunotajām ēkas daļām, kuras ir vissvarīgākās ēkas energoefektivitātei. ⇐

↓ 2002/91 11. apsvērum

~~(11) Komisija plāno turpināt tādu normu izstrādi kā, piemēram, EN 832 un prEN 13790, jo īpaši attiecībā uz kondicionēšanas un apgaismojuma sistēmām.~~

⇓ jauns

(15) Vajadzīgi pasākumi, lai palielinātu tādu ēku skaitu, kas ne tikai atbilst pašreizējām minimālajām energoefektivitātes prasībām, bet ir arī energoefektīvākas. Šādā nolūkā dalībvalstīm jāizstrādā un regulāri jāiesniedz Komisijai valsts plāni par tādu ēku skaita palielināšanu, kurās gan oglekļa dioksīda emisija, gan primārās enerģijas patēriņš ir zems vai vienāds ar nulli.

↓ jauns

(16) Lai ierobežotu informācijas sniegšanas slogu dalībvalstīs, jārada iespēja ar šo direktīvu pieprasītos ziņojumus ietvert energoefektivitātes rīcības plānos, kuri minēti 14. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvā 2006/32/EK par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 93/76/EEK¹⁶. Katrā dalībvalstī vadošā loma ēku energoefektivitātes jomā jāuzņemas publiskajam sektoram, un tādēļ valsts plānos jānosaka tālejošāki mērķi attiecībā uz ēkām, ko izmanto publiskā sektora iestādes.

↓ jauns

(17) Izmantojot energoefektivitātes sertifikātu, jāsniedz precīza informācija par ēkas energoefektivitāti un praktiski padomi par tās uzlabošanu potenciālajam ēkas vai tās daļu pircējam vai īrniekam. Sertifikātā jānorāda arī informācija par apkures un dzesēšanas faktisko ietekmi uz ēkas enerģijas pieprasījumu, uz tās primārās enerģijas patēriņu un uz oglekļa dioksīda emisijām.

↓ 2002/91 16. apsvēruma
(pielāgots)
⇒ jauns

~~(18) Sertificēšanas procesu var atbalstīt ar programmām, kas paredzētas tam, lai veicinātu vienlīdzīgu piekļuvi energoefektivitātes uzlabošanai; to var pamatot ar nolīgumiem, ko savā starpā noslēgušas organizācijas, kas pārstāv ieinteresētās personas, un dalībvalstu izraudzīta struktūra; to var īstenot energopakalpojumu uzņēmumi, kas uzņēmušies saistības īstenot norādītos ieguldījumus. Dalībvalstīm jāpārbauda un jāvada pieņemtās shēmas, kā arī jāsekmē stimulējošu sistēmu izmantošana. Ciktāl tas ir iespējams, sertifikātā jābūt ēkas faktiskās energoefektivitātes situācijas aprakstam, un ir jābūt iespējai tajā izdarīt attiecīgus labojumus. Valsts iestāžu ēkās, ko aizņem publiskā sektora iestādes un sabiedrības bieži apmeklētās ēkās ir jābūt nodrošina iespēju veidot paraugam, pateicoties demonstrējot konstrukcijai, kur ka tiek ņemti vērā vides aizsardzības un enerģētikas apsvērumi, un līdz ar to arī jāveic šādu ēku regulārai energosertificēšanai. Energosertifikāti būtu izvietojami redzamā vietā, lai sabiedrība būtu labāk informēta. Turklāt, norādēm uz oficiāli ieteikto iekštelpu temperatūru, kā arī faktiskās iekšējās temperatūras paziņojumiem, būtu jānovērš apkures, gaisa kondicionēšanas un ventilācijas sistēmu ļaunprātīga izmantošana. Tas varētu palīdzēt novērst nelietderīgu enerģijas patēriņu un garantēt siltumkomfortu telpās, salīdzinot ar āra temperatūru.~~

¹⁶ OV L 114, 27.4.2006., 64. lpp.

↓ 2002/91 18. apsvēruma

(19) Pēdējos gados ir novērots gaisa kondicionēšanas sistēmu skaita pieaugums Eiropas dienvidu daļās valstīs. Tas rada nopietnas problēmas slodzes maksimuma laikā, palielinot elektroenerģijas izmaksas un izjaucot enerģijas bilanci šajās valstīs. Priekšroka jānodrošina stratēģijām, kas palielina ēku termoeftektivitāti vasaras laikā. Šim nolūkam jāīsteno īpaši izstrādājamas pasīvās dzesēšanas metodes, galvenokārt tādas, kas uzlabo iekštelpas klimatiskos apstākļus un mikroklimatu ap ēkām.

↓ 2002/91 14. apsvēruma (jauns)

(14) Tomēr esošas ēkas vispārējās energoefektivitātes uzlabošana nav obligāti saistāma ar šīs ēkas pilnīgu atjaunošanu; to var veikt vienīgi tajās daļās, kas ir visbūtiskākās šīs ēkas energoefektivitātei un kas ir rentablas.

↓ 2002/91 15. apsvēruma
(pielāgots)

(15) Atjaunināšanai noteiktajām prasībām, kas attiecas uz esošajām ēkām, būtu jāsaucas ar funkciju, kvalitāti vai raksturu, ko paredzēts piešķirt ēkai. Ir svarīgi, lai papildu izmaksas, ko rada šāda atjaunināšana, varētu segt pieņemamā laika posmā, salīdzinot ar ieguldījuma paredzamo tehniskās ekspluatācijas laiku, izmantojot uzkrātos enerģijas ietaupījumus.

↓ 2002/91 17. apsvēruma

(17) Lai sekmētu uzlabotu energoefektivitāti, dalībvalstis var izmantot arī citus līdzekļus vai pasākumus, kas nav paredzēti šajā direktīvā. Dalībvalstīm jāsekmē laba enerģijas apsaimniekošana, ņemot vērā ēku izmantošanas intensitāti.

↓ 2002/91 19. apsvēruma
(pielāgots)
⇒ jauns

(20) Regulāra ⇒ apkures ⇐ boileru un gaisa kondicionēšanas sistēmu ⇒ inspicēšana ⇐ apkope, ko veic kvalificēts personāls, sekmē to pareizu noregulēšanu saskaņā ar produkta specifikāciju; tas garantē optimālu sniegumu no vides, drošības un enerģētikas viedokļa. Kopējais ⊗ Visas ⊗ apkures ⇒ un gaisa kondicionēšanas sistēmas ⇐ iekārtas neatkarīgs novērtējums ⇒ jāveic regulāri aprites cikla laikā, jo īpaši pirms nomaiņas vai modernizācijas ⇐ būtu jāveicams tad, kad, pamatojoties uz rentabilitātes analīzi, varētu apsvērt tās nomaiņu.

↓ 2002/91 20. apsvēruma

~~(20) Ēku iemītņiem piestādot rēķinu ar apkures, gaisa kondicionēšanas un karstā ūdens izmaksām, kas aprēķinātas proporcionāli faktiskajam patēriņam, varētu veicināt energotaupību dzīvojamā sektorā. Iemītņiem jābūt iespēja pašiem regulēt savu siltuma un karstā ūdens patēriņu, ciktāl šādi pasākumi ir rentabli.~~

↓ 2002/91 10. apsvēruma
(pielāgots)
⇒ jauns

(21) ~~Šis process, kas būtu balstāms uz kopīga pamatojuma,~~ ☒ Kopīga pieeja ēku energoefektivitātes sertifikācijai un apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanai, ☒ ~~tiks uzticēts~~ ☒ ko veic ☒ kvalificētiem un/vai akreditētiem ekspertiem, ~~kam~~ ☒ kuru ☒ neatkarība būtu garantējama, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, un tas sekmēs to noteikumu vienādošanu, kuri attiecas uz pūliņiem, ko dalībvalstīs pieliek, lai taupītu enerģiju ~~ekspertības~~ ☒ ēku sektorā ☒ ~~nozarē~~. Pateicoties šim procesam, pircējiem vai varbūtējiem izmantotājiem būs skaidrs priekšstats par energoefektivitāti Kopienas nekustamā īpašuma tirgū. ⇒Lai garantētu energoefektivitātes sertifikātu un apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanas kvalitāti visā Kopienā, katrā dalībvalstī jāizveido neatkarīgs kontroles mehānisms. ⇐

↓ 2002/91 23. apsvēruma

(22) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību¹⁷.

↓ jauns

(23) Jo īpaši jāpiešķir pilnvaras Komisijai I pielikumā izklāstītās vispārējā regulējuma konkrētas daļas pielāgot tehnikas attīstībai, noteikt metodi izmaksu ziņā optimāla minimālo energoefektivitātes prasību līmeņa aprēķināšanai, kā arī izveidot kopīgus principus tādu ēku definēšanai, kurās gan oglekļa dioksīda emisiju, gan primārās enerģijas patēriņš ir zems vai vienāds ar nulli. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

¹⁷ [OVL 184, 17.7.1999., 23. lpp.](#)

↓ 2002/91 21. apsvērum
(pielāgots)
⇒ jauns

(24) ⇒ Tā kā dalībvalstis pašas nevar pietiekamā mērā sasniegt mērķus, lai uzlabotu ēku energoefektivitāti, būvniecības nozares sarežģītības dēļ, un valstu nekustamā īpašuma tirgus nespēj pienācīgi risināt energoefektivitātes problēmas, attiecībā uz apjomu un rīcības efektivitāti tos var labāk sasniegt Kopienas mērogā, tādēļ Kopiena var pieņemt pasākumus ~~↳ Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionālītātes principiem Līguma 5. pantā, Kopienas līmenī jāievieš vispārēji principi un mērķi prasību sistēmai attiecībā uz energoefektivitāti, taču tās īstenojuma noteikumi būtu jāatstāj dalībvalstu ziņā; tas ļaus katrai valstij pašai izvēlēties to režīmu, kas vislabāk atbilst tās konkrētajai situācijai.~~ Saskaņā ar proporcionālītātes principiem, kā noteikts attiecīgajā pantā, Šī direktīva nepārsniedz ~~minēto mērķus sasniegšanai vajadzīgo minimumu un to, kas ir vajadzīgs šim nolūkam.~~ minēto mērķu sasniegšanai.

↓ jauns

(25) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecina tikai uz tiem noteikumiem, kuri, salīdzinot ar iepriekšējo direktīvu, paredz grozījumus pēc būtības. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav grozīti, izriet no iepriekšējās direktīvas.

(26) Šī direktīva neskar dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos un direktīvas piemērošanai, kā izklāstīts III pielikuma B daļā.

↓ 2002/91 (pielāgots)
⇒ jauns

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

~~Mērķis~~ Priekšmets

~~Šīs direktīvas mērķis ir~~ sekmēt ēku energoefektivitātes uzlabošanu Kopienā, ņemot vērā āra klimatiskos apstākļus un vietējās īpatnības, kā arī prasības attiecībā uz iekštelpas klimatu un rentabilitāti.

Šajā direktīvā ir noteiktas prasības attiecībā uz:

- integrētās ēku un tās daļu energoefektivitātes aprēķina metodes kopējo pamatojumu;
- to, kā jaunām ēkām un to daļām piemērojamas minimālās prasības energoefektivitātes jomā;

- c) to, kā minimālās prasības energoefektivitātes jomā piemēro esošajām ~~liela izmēra ēkām~~ un to daļām , kad tajās veic nozīmīgu atjaunošanu ~~un remonta darbus~~;

↓ jauns

- (d) valsts plāniem, kuros paredz palielināt tādu ēku skaitu, kurās gan oglekļa dioksīda emisijas, gan primārās enerģijas patēriņš ir zems vai vienāds ar nulli;

↓ 2002/91 (pielāgots)

⇒ jauns

- ~~(d)(e)~~ ēku vai to daļu energosertificēšanu; ~~kā arī~~

- ~~(e)(f)~~ regulārām ~~boileru~~ apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspekcijām ēkās, ~~kā arī novērtējumu apkures iekārtai, kur ietilpst vairāk nekā 15 gadus veci boileri.~~

↓ jauns

- (g) neatkarīgām kontroles sistēmām, kuras attiecas uz energoefektivitātes sertifikātiem un inspekcijas ziņojumiem.

↓ 2002/91 (pielāgots)

⇒ jauns

2. pants Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (1) „ēka” ir būve ar jumtu un mūriem, kur enerģiju izmanto iekštelpas klimata regulēšanai; ~~šis jēdziens var attiekties uz visu ēku vai tās daļām, kas ir projektētas vai pārveidotas atsevišķam izmantojumam;~~

↓ jauns

- (2) „ēkas inženiertehniskā sistēma” ir apkures, dzesēšanas, ventilācijas, karstā ūdens, apgaismojuma un elektroenerģijas ražošanas tehnisks aprīkojums vai tāds tehnisks aprīkojums, kurā apvienoti vairāki minētie elementi;

↓ 2002/91 (pielāgots)

⇒ jauns

~~(2)(3)~~ „ēkas energoefektivitāte” ir ~~ir~~ ~~faktiski patērētais~~ ~~aprēķinātais vai uzskaitītais~~ ~~enerģijas daudzums vai novērtētais daudzums, kas ir vajadzīgs, lai apmierinātu~~ ~~enerģopieprasījumu~~ ~~dažādās vajadzības~~ saistībā ar ēkas ~~standartizētu~~ ~~tipisku~~ ~~izmantojumu, kurā cita starpā~~ ~~var~~ ietilpst ~~enerģija, kas izmantota~~ ~~apkurei, karstajam ūdenim, dzesēšanai, ventilācijai un apgaismojumam~~

↓ jauns

(4) „primārā enerģija” ir atjaunojama un neatjaunojama enerģija, kas nav pārstrādāta vai pārveidota;

(5) „norobežojošās konstrukcijas” ir ēkas elementi, kas atdala tās iekšējās telpas no ārējās vides, tostarp logi, sienas, ēkas pamati, pagraba sienu bloki, griesti, jumts un izolācija;

(6) „nozīmīga atjaunošana” ir ēkas atjaunošana, ja

a) atjaunošanas kopējās izmaksas, kas attiecas uz norobežojošām konstrukcijām vai ēkas inženiertehniskajām sistēmām, pārsniedz 25 % no ēkas vērtības, izņemot zemes vērtību, uz kuras ēka atrodas, vai

b) atjaunošana jāveic vairāk nekā 25 % norobežojošās konstrukcijas virsmas;

(7) „Eiropas standarts” ir standarts, ko pieņēmusi Eiropas Standartizācijas komiteja, Eiropas Elektrotehniskās standartizācijas komiteja vai Elektrosakaru standartizācijas institūts un kas ir darīts publiski pieejams.

↓ 2002/91 (pielāgots)

⇒ jauns

~~(2)(8)~~ „ēkas energoefektivitātes sertifikāts” ir ~~ir~~ ~~sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai šis dalībvalsts izraudzīta juridiska persona un kurā ir raksturota ēkas~~ ~~enerģoefektivitāte, kas aprēķināta pēc metodes, kura atbilst pielikumā noteiktajai vispārējai sistēmai~~ ~~pieņemta saskaņā ar 3. pantu~~ ;

↓ 2002/91

~~(4) "kombinēta siltuma elektroenerģijas ražošana" vienlaicīga primāro kurināmo pārveidošana mehāniskā vai elektro- un siltumenerģijā atbilstoši noteiktiem kvalitātes kritērijiem energoefektivitātes jomā;~~

↓ jauns

(9) „koģenerācija” ir siltumenerģijas un elektroenerģijas un/vai mehāniskās enerģijas vienlaicīga ražošana vienā procesā;

(10) „izmaksu ziņā optimāls līmenis” ir viszemākais izmaksu līmenis ēkas aprites ciklā, ko nosaka, ņemot vērā ieguldījuma izmaksas, apkopes un ekspluatācijas izmaksas (tostarp enerģijas izmaksas), attiecīgā gadījumā — ieguvumus no saražotās enerģijas un likvidēšanas izmaksas;

↓ 2002/91 (pielāgots)

⇒ jauns

~~(5)(11)~~ „gaisa kondicionēšanas sistēma” ir visu to sastāvdaļu kombinācija, kuras ir vajadzīgas, lai nodrošinātu tādus iekštelpu gaisa kondicionēšanu, tostarp ventilāciju kur temperatūra tiek kontrolēta vai to var samazināt, iespējams, kopā ar ventilācijas, mitruma un gaisa tīrības kontroli;

~~(6)(12)~~ „katls” ir katls ar degli, kas paredzēts tam, lai pārnestu uz šķidrumu ūdeni degšanas procesā iegūto siltumu;

~~(7)(13)~~ „lietderīgā nominālā jauda” (~~kW~~)” ir maksimālā siltuma atdeve siltumzāide (kW), ko ražotājs noteicis un garantējis kā tādu, ko var piegādāt nepārtrauktas darbības laikā, tajā pašā laikā ievērojot lietderīgo efektivitāti, uz ko ražotājs ir norādījis;

~~(8)(14)~~ „siltumsūknis” ir ierīce vai iekārta, kas pie zemas temperatūras uzņem siltumu no gaisa, ūdens vai zemes un pievada to ēkai.

3. pants

Metodes pieņemšana ēku energoefektivitātes aprēķināšanai

↓ PE-CO_S 3654/08 (2002/91
pielāgots) (pielāgots)

Dalībvalstis valsts vai reģionu līmenī piemēro ēku energoefektivitātes aprēķina metodi, kas atbilst I pielikumā noteiktajai vispārējai sistēmai. Komisija pielāgo pielikuma 1. un 2. punktu tehnikas attīstībai, ņemot vērā valsts tiesību aktos noteiktos standartus vai normas. Šos pasākumus, kuri paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

↓ 2002/91 (pielāgots)
⇒ jauns

Šī metode tiek ~~noteikta~~ pieņemta valsts vai reģionu līmenī.

~~Uz ēkas energoefektivitāti ir skaidra norāde, un tajā var būt CO2 emisijas rādītājs.~~

↓ 2002/91 (pielāgots)
⇒ jauns

4. pants Energoefektivitātes minimālo prasību noteikšana

1. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ēkām tiek ~~noteikta~~ noteiktas minimālās energoefektivitātes prasības, \Rightarrow lai sasniegtu izmaksu ziņā optimālu līmeni \Leftarrow , pamatojoties uz un aprēķinātas saskaņā ar 3. pantā minēto metodi.

Kad dalībvalstis nosaka šīs prasības, tās var nošķirt jaunas ēkas un jau esošas ēkas, kā arī dažādu ēku kategorijas.

Šajās prasībās jāņem vērā vispārējie klimatiskie apstākļi, kas raksturo iekštelpu, lai novērstu tādus varbūtējus negatīvus iznākumus kā, piemēram, nepietiekama ventilācija, kā arī vietējās īpatnības, izmantojums, kam ēka ir paredzēta, un tās vecums.

Šīs prasības regulāri ne retāk kā reizi piecos gados pārskata un, vajadzības gadījumā, tās atjaunina, lai ņemtu vērā tehnikas attīstību būvniecības ~~celtniecības~~ nozarē.

~~2. Energoefektivitātes prasības piemēro saskaņā ar 5. un 6. pantu.~~

3.2. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu nenoteikt vai nepiemērot 1. punktā minētās prasības šādām ēku kategorijām:

(a) ēkas ~~un pieminekļi~~, ko oficiāli aizsargā kā daļu no klasificētas vides vai to īpašās arhitektūras vai vēsturiskās vērtības dēļ, ja ~~šo~~ minimālo energoefektivitātes prasību izpilde nepieņemami izmainītu to raksturu vai izskatu;

b) ēkas, kas kalpo par kulta vietām un ko izmanto reliģiskām darbībām;

c) pagaidu celtnes, ko plānots izmantot ne ilgāk kā divus gadus, ražošanas vietas, darbnīcas un lauksaimniecības ēkas, kas nav dzīvojamās ēkas, ar zemu enerģijas pieprasījumu un nedzīvojamās lauksaimniecības ēkas, ko izmanto kādā nozarē, ko aptver valsts nozaru nolīgums energoefektivitātes jomā;

(d) dzīvojamās ēkas, ko paredzēts izmantot mazāk par četriem mēnešiem gadā;

(e) neatkarīgas ēkas ar kopējo izmantojamo platību mazāk par 50 m².

↓ jauns

3. No 2014. gada 30. jūnija dalībvalstis nerada stimulus tādu ēku vai to daļu būvniecībai vai atjaunošanai, kas neatbilst minimālajām energoefektivitātes prasībām, kuras noteiktas atbilstīgi 5. panta 2. punktā minētajiem aprēķina rezultātiem.

4. No 2017. gada 30. jūnija gadījumā, kad dalībvalstis pārskata minimālās energoefektivitātes prasības, kas noteiktas saskaņā ar šā panta 1. punktu, tās nodrošina, ka minētās prasības ir noteiktas atbilstīgi 5. panta 2. punktā izklāstītajiem aprēķina rezultātiem.

↓ jauns

5. pants

Izmaksu ziņā optimāla minimālo energoefektivitātes prasību līmeņa aprēķināšana

1. Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim izstrādā salīdzinošu metodi izmaksu ziņā optimāla līmeņa aprēķināšanai attiecībā uz ēkām vai to daļām piemērojamām minimālajām energoefektivitātes prasībām. Salīdzinošajā metodē noteikta atšķirība starp jaunām un esošajām ēkām, kā arī starp dažādām ēku kategorijām.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Dalībvalstis aprēķina izmaksu ziņā optimālu minimālo energoefektivitātes prasību līmeni, izmantojot salīdzinošo metodi, kas izstrādāta saskaņā ar 1. punktu, un attiecīgos parametrus, piemēram, klimatiskie apstākļi, un salīdzina šāda veiktā aprēķina rezultātus ar savām noteiktajām minimālajām energoefektivitātes prasībām.

Tās iesniedz Komisijai ziņojumu par visiem ievades datiem un pieņēmumiem, kas tika izmantoti minētajiem aprēķiniem, kā arī par pašiem aprēķinu rezultātiem. Šādu ziņojumu var ietvert energoefektivitātes rīcības plānos, kuri minēti Direktīvas 2006/32/EK 14. panta 2. punktā. Dalībvalstis iesniedz Komisijai šādus ziņojumus reizi trijos gados. Pirmo ziņojumu iesniedz vēlākais 2011. gada 30. jūnijā.

3. Komisija publicē ziņojumu par dalībvalstu progresu attiecībā uz to, cik lielā mērā tās sasniegušas izmaksu ziņā optimālu minimālo energoefektivitātes prasību līmeni.

↓ 2002/91 (pielāgots)

6. pants
Jaunbūves

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jaunās ēkas atbilst minimālajām prasībām energoefektivitātes jomā, kas noteiktas saskaņā ar 4. pantu.

Attiecībā uz jaunām ēkām ~~ar kopējo izmantojamo platību, kas pārsniedz 1000 m²,~~ dalībvalstis gādā par to, ka pirms celtniecības uzsākšanas apsver un ņem vērā šādu alternatīvo sistēmu tehnisko, vides un ekonomisko pamatojumu .

- decentralizētas energoapgādes sistēmas, kuru pamatā ir atjaunojami enerģijas avoti;
- ~~kombinētās siltuma elektroenerģijas ražošanas sistēmas~~ koģenerācija .
- ~~pilsētu~~ centralizētas vai kopīgās apkures siltumapgādes vai dzesēšanas sistēmas, ja tādas ir pieejamas pastāv.
- ~~dažos gadījumos,~~ siltumsūkņu sistēmas;

~~un par to, lai tas tiktu ņemts vērā, pirms būves darbu sākuma.~~

↓ jauns

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pieprasot būvatļauju vai ēkas būvniecības darbu galīgo apstiprinājumu, 1. punktā minēto alternatīvo sistēmu analīze tiek dokumentēta caurskatāmā veidā.

↓ 2002/91 (pielāgots)

7. pants
Esošās ēkas

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad ēkās ~~ar kopējo izmantojamo platību, kas pārsniedz 1000 m²,~~ veic nozīmīgu atjaunošanu ~~ar remonta darbu,~~ to energoefektivitāte tiktu uzlabota tā, lai varētu izpildīt minimālās energoefektivitātes prasības, ciktāl tehniski, funkcionāli un ekonomiski tas ir iespējams. Dalībvalstis ~~aprēķina~~ nosaka šīs minimālās energoefektivitātes prasības, pamatojoties uz energoefektivitātes prasībām, kas noteiktas ēkām saskaņā ar 4. pantu. Šīs prasības var noteikt vai nu atjaunotajai ēkai kopumā, vai arī vienīgi atjaunotajām sistēmām vai daļām, ja tās aptver atjaunošanas projekts, kas īstenojams kādā termiņā, ar iepriekšminēto mērķi uzlabot ēkas vai tās daļu vispārējo energoefektivitāti.

8. pants

Ēkas inženiertehniskās sistēmas

1. Dalībvalstis nosaka minimālās energoefektivitātes prasības attiecībā uz ēkās ierīkotajām inženiertehniskajām sistēmām. Prasības nosaka jaunām, nomainītām un atjaunotām ēku inženiertehniskajām sistēmām un to daļām.

Prasības jo īpaši attiecas uz šādiem elementiem:

- a) katli vai citi apkures sistēmu siltuma ģeneratori;
- b) ūdens sildītāji karstā ūdens apgādes sistēmās;
- c) centrālā gaisa kondicionēšanas iekārta vai aukstuma ģenerators gaisa kondicionēšanas sistēmās.

2. Minimālās energoefektivitātes prasības, kas noteiktas saskaņā ar 1. punktu, ir saderīgas ar tiesību aktiem, kurus piemēro tam (tiem) produktam(-iem), kas veido sistēmu, un minētās prasības izstrādā, pamatojoties uz produkta(-u) pareizu uzstādīšanu un ēkas inženiertehniskās sistēmas attiecīgo regulējumu un kontroli. Jo īpaši prasības nodrošina, ka iegūts pareizs ūdens siltumapgādes sistēmu hidrauliskais līdzsvars un ka uzstādīšanai ir izmantots(-i) atbilstoša izmēra un veida produkts(-i), ņemot vērā ēkas inženiertehniskās sistēmas paredzēto lietojumu.

9. pants

Ēkas, kuru oglekļa dioksīda emisiju un primārās enerģijas patēriņš ir zems vai vienāds ar nulli

1. Dalībvalstis izstrādā valsts plānus, ar kuriem paredz palielināt tādu ēku skaitu, kurās gan oglekļa dioksīda emisijas, gan primārās enerģijas patēriņš ir zems vai vienāds ar nulli. Tās nosaka mērķus attiecībā uz minimālo procentuālo daļu, ko minētajām ēkām jāveido 2020. gadā no kopējā ēku skaita un no kopējās izmantotās platības.

Atsevišķus mērķus izvirza attiecībā uz:

- a) jaunām un atjaunotām dzīvojamām ēkām;
- b) jaunām un atjaunotām nedzīvojamām ēkām;
- c) ēkām, ko izmanto publiskā sektora iestādes.

Dalībvalstis nosaka c) apakšpunktā minētos mērķus, ņemot vērā vadošo lomu, kas jāuzņemas publiskā sektora iestādēm ēku energoefektivitātes jomā.

2. Valsts plānā, kas minēts 1. punktā, cita starpā ietver šādus elementus:

a) dalībvalstu definīciju tādām ēkām, kurās gan oglekļa dioksīda emisiju, gan primārās enerģijas patēriņš ir zems vai vienāds ar nulli;

b) starpposma mērķus, kas izteikti kā procentuālā daļa, ko minētajām ēkām jāveido 2015. gadā no kopējā ēku skaita un no kopējās izmantotās platības;

c) informāciju par pasākumiem, kuri uzsākti, lai veicinātu šādu ēku skaita palielināšanu.

3. Dalībvalstis vēlākais līdz 2011. gada 30. jūnijam iesniedz Komisijai 1. punktā minētos valsts plānus un ik pēc trim gadiem ziņo Komisijai par paveikto valsts plānu īstenošanā. Valsts plānus un progresa ziņojumus var ietvert energoefektivitātes rīcības plānos, kuri minēti Direktīvas 2006/32/EK 14. panta 2. punktā.

4. Komisija nosaka kopējos principus tādu ēku definēšanai, kurās gan oglekļa dioksīda emisiju, gan primārās enerģijas patēriņš ir zems vai vienāds ar nulli.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru.

5. Komisija publicē ziņojumu par dalībvalstu progresu attiecībā uz to ēku skaita palielināšanu, kurās gan oglekļa dioksīda emisiju, gan primārās enerģijas patēriņš ir zems vai vienāds ar nulli. Pamatojoties uz šādu ziņojumu, Komisija izstrādā stratēģiju un vajadzības gadījumā ierosina veikt pasākumus, lai palielinātu šādu ēku skaitu.

↓ 2002/91 (pielāgots)
⇒ jauns

710. pants

Energoefektivitātes sertifikāts

2.1. ⇒ Dalībvalstis nosaka vajadzīgos pasākumus, lai izveidotu ēku energoefektivitātes sertifikācijas sistēmu. ⇐ Energoefektivitātes sertifikātā ir norādes uz ēkas energoefektivitāti un tādām atsaucēs vērtībām kā ~~spēkā esošie novērtējuma standarti un kritēriji~~ ⇐ minimālās energoefektivitātes prasības ⇐, lai ~~patērētājiem~~ ēkas vai tās daļu īpašniekiem vai īrniekiem būtu iespēja salīdzināt un novērtēt ~~ēkas~~ tās energoefektivitāti.

2. Sertifikātā ~~am pievieno~~ iekļauj darbības ieteikumus, lai rentablā veidā uzlabotu ēkas vai tās daļu energoefektivitātes ~~rentabilitāti~~.

Energoefektivitātes sertifikātā ietvertie ieteikumi attiecas uz:

a) pasākumiem saistībā ar norobežojošo konstrukciju vai ēku inženiertehniskās (-o) sistēmas (-u) būtisku atjaunošanu; kā arī

b) pasākumiem ēkas atsevišķām daļām vai elementiem, neatkarīgi no tā, vai ir veikta norobežojošo konstrukciju vai ēku inženiertehniskās sistēmas(-u) būtiska atjaunošana.

↓ jauns

3. Energoefektivitātes sertifikātā ietvertie ieteikumi ir tehniski iespējami konkrētai ēkai un sniedz pārredzamu informāciju par ieteikumu rentabilitāti. Rentabilitātes novērtējuma pamatā ir standarta apstākļu kopums, piemēram, enerģijas ietaupījumi un enerģijas cenas, kā arī procentu likmes ieguldījumiem, kuri vajadzīgi minēto ieteikumu īstenošanai.

4. Energoefektivitātes sertifikātā sniedz norādi par to, vai ēkas īpašnieks vai īrnieks var saņemt precīzāku informāciju par sertifikātā sniegtajiem ieteikumiem. Turklāt tajā ietver informāciju par atsevišķiem pasākumiem, kuri jāveic, lai īstenotu ieteikumus.

⇒ 5. ⇐ Dzīvokļu vai vienas un tās pašas ēkas atsevišķo daļu, kas paredzētas dažādiem izmantojumiem, sertificēšanā var izmantot:

⇒(a) ⇐ kopīgu sertificējumu ēkai kopumā, ja tā ir aprīkota ar kopīgu apkures sistēmu,

⇒ (b) ⇐ novērtējumu kādam citam līdzvērtīgam dzīvoklim tajā pašā ēkā.

↓ jauns

6. Viengimenes māju sertificēšanas pamatā var būt tādu citu līdzvērtīgu ēku novērtējums, kurām ir līdzīgs projekts un platība un līdzīgi faktiskie energoefektivitātes rādītāji, ja šādu atbilstību var garantēt eksperts, kas izdod energoefektivitātes sertifikātu.

7. ⇒ Energoefektivitātes ⇐ sertifikāta derīguma termiņš nepārsniedz 10 gadus.

↓ 2002/91 (pielāgots)

11. pants

⊗Energoefektivitātes sertifikātu izsniegšana ⊗

↓ jauns

1. Dalībvalstis nodrošina, ka energoefektivitātes sertifikātu izsniedz par ēkām vai to daļām, kuras ir uzbūvētas, pārdotas vai izīrētas, un par ēkām, kurās kopējo izmantojamo platību, kas pārsniedz 250 m², izmanto publiskā sektora iestāde.

2. Dalībvalstis ~~gādā par to~~ ⇒ pieprasa ⇐, lai tad, kad tiek celta, ~~pārdota vai izīrēta~~ kāda ēka ⇒ vai tās daļas ⇐, ⇒ pārdevējs vai neatkarīgs eksperts, kas izsniedz sertifikātu un kas ir minēts 16. pantā, ⇐ īpašniekam ~~tīktu izsniegts~~ ⇒ nodotu ⇐ energoefektivitātes sertifikātu.

↓ jauns

3. Dalībvalstis pieprasa, lai, pārdodot ēku vai tās daļas, visos attiecīgās ēkas vai tās daļu pārdošanas sludinājumos tiktu norādīts energoefektivitātes sertifikātā iekļautais energoefektivitātes skaitliskais rādītājs un lai iespējamajam pircējam uzrādītu energoefektivitātes sertifikātu.

Pārdevējs nodod energoefektivitātes sertifikātu pircējam vēlākais brīdī, kad tiek noslēgts pārdošanas līgums.

4. Dalībvalstis pieprasa, lai, izīrējot ēku vai tās daļas, visos sludinājumos par attiecīgās ēkas vai tās daļu īri tiktu norādīts energoefektivitātes sertifikātā iekļautais energoefektivitātes skaitliskais rādītājs un lai iespējamajam īrniekam uzrādītu energoefektivitātes sertifikātu.

Īpašnieks nodod energoefektivitātes sertifikātu īrniekam vēlākais brīdī, kad tiek noslēgts īres līgums.

↓ 2002/91 (pielāgots)

⇒ jauns

5. Dalībvalstis var neattiecināt ~~šo 1., 2., 3. un 4.~~ punktu uz 4. panta ~~32.~~ 2. punktā minētajām ☒ ēku ☒ kategorijām.

~~Šo sertifikātu vienīgais mērķis ir informēt, un to, kāda nozīme tiem varētu būt tiesu vai citos procesos, nosaka saskaņā ar valsts tiesību normām.~~

12. pants

☒Energoefektivitātes sertifikātu izvietošana ☒

~~3.1.~~ Dalībvalstis paredz pasākumus, lai nodrošinātu, ka ēkās ar kopējo izmantojamo platību, kura pārsniedz ~~1000~~ ⇒ 250 ⇐ m², ko aizņem ~~valsts~~ ☒ publiskā sektora ☒ iestādes un institūcijas, kas sniedz sabiedriskos pakalpojumus lielam cilvēku skaitam un tādēļ ir šo cilvēku bieži apmeklētas, redzamā vietā tiktu novietots energoefektivitātes sertifikāts, kas izsniegts ne vairāk kā 10 gadus atpakaļ.

↓ jauns

2. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja tādu ēku, kuras kopējā izmantojamā platība pārsniedz 250 m² un par kuru izsniegts energoefektivitātes

sertifikāts saskaņā ar 11. panta 1. punktu, bieži apmeklē sabiedrība, energoefektivitātes sertifikātu novieto redzamā vietā.

↓ 2002/91 (pielāgots)
⇒ jauns

~~2. Tāpat redzamā veidā var novietot arī norādi uz ieteikto un ierasto iekšējās temperatūru diapazonu un, vajadzības gadījumā, citiem būtiskiem klimatiskiem faktoriem.~~

~~813. pants~~

~~Boileru pārbaude~~ ⇒ ~~Apkures sistēmu inspicēšana~~ ⇐

~~Attiecībā uz enerģijas patēriņa samazināšanu un oglekļa dioksīda emisijas ierobežošanu dalībvalstīs:~~

1. ~~Dalībvalstis a) nosaka vajadzīgos pasākumus, lai ieviestu regulāras to boileru~~ ~~katlu inspicēšanu~~ ~~pārbaudes, kuros izmanto neatjaunojamu šķidrumu vai cieto~~ ~~kurināmo un~~ ~~kuru lietderīgā nominālā jauda ir~~ ~~vairāk nekā~~ ~~20 kW līdz 100~~ ~~kW.~~ ~~Šāda inspicēšana~~ ~~ieaptver~~ ~~katla~~ ~~boilera~~ ~~efektivitātes novērtējumu~~ ~~un tā lieluma novērtējumu salīdzinājumā ar~~ ~~siltumenerģijas pieprasījumu ēkā~~ ~~ēkai izvirzītajām prasībām apkures jomā. Šīs pārbaudes var piemērot arī boileriem,~~ ~~kuros izmanto citu kurināmo.~~

↓ jauns

2. Dalībvalstis var noteikt, ka inspicēšanu veic dažādos intervālos, atkarībā no apkures sistēmas katla tipa un lietderīgās nominālās jaudas. Nosakot minētos intervālus, dalībvalstis ņem vērā apkures sistēmas inspicēšanas izmaksas un aplēstos enerģijas izdevumu ietaupījumus, kas var rasties no inspicēšanas.

↓ 2002/91
⇒ jauns

⇒ 3. Katlu apkures sistēmas ⇐ ~~Boilerus~~ ar lietderīgo nominālo jaudu, kas pārsniedz 100 kW, ~~pārbauda~~ ~~inspicē~~ vismaz reizi divos gados.

Attiecībā uz gāzes apkures katliem šo periodu var pagarināt līdz četriem gadiem.

↓ 2002/91 (pielāgots)
⇒ jauns

~~Attiecībā uz apkures iekārtām, kurās ir boileri ar lietderīgo nominālo jaudu vairāk nekā 20 kW, kas ir vecāki par 15 gadiem, dalībvalstis nosaka vajadzīgos pasākumus, lai ieviestu vienreizēju visas apkures iekārtas pārbaudi. Pamatojoties uz secinājumiem, kas pieņemti šajā~~

~~pārbaudē, kas aptver boileru efektivitātes novērtējumu un tā lieluma novērtējumu salīdzinājumā ar ēkai izvirzītajām prasībām apkures jomā, eksperti sniedz lietotājiem padomus attiecībā uz šo boileru nomaiņu, citām iespējamām izmaiņām apkures sistēmā un alternatīviem risinājumiem, vai~~

~~(b) ⇒ 4. ⇨ ⇒ Atkāpjoties no 1., 2. un 3. punkta, dalībvalstis var izlemt veikt ⇨ nosaka pasākumus, lai nodrošinātu, ka lietotāji saņem padomus attiecībā uz boileru ⇨ katlu ⇨ nomaiņu, citām iespējamām izmaiņām apkures sistēmā un alternatīviem risinājumiem, kas var būt ieteikumi veikt pārbaudes, lai noteiktu boileru ⇨ katla ⇨ efektivitāti un piemēroto lielumu. Šai ⇨ Šī ⇨ pieeja ⇨ pieeja ⇨ kopumā ⇒ ir ⇨ jābūt līdzvērtīgai ⇨ līdzvērtīga ⇨ ⇒ tai ⇨ ar to, kura izriet no noteikumiem a) apakšpunktā ⇒ 2. un 3. punktā ⇨.~~

⇒ Ja ⇨ ~~Dalībvalstis, kas izvēlas šo papildu iespēju ⇒ piemērot pasākumus, kas minēti šā punkta pirmajā daļā, tās ⇨, reizi divos gados ⇒ vēlākais līdz 2011. gada 30. jūnijam ⇨ iesniedz Komisijai ziņojumu par ⇒ minēto pasākumu ⇨ savas pieejas līdzvērtīgumu ⇒ pasākumiem, kas noteikti 1., 2. un 3. punktā. ⇨ Dalībvalstis iesniedz Komisijai ⇒ šādus ⇨ ziņojumus reizi trijos gados. Šādu ziņojumu var ietvert energoefektivitātes rīcības plānos, kuri minēti Direktīvas 2006/32/EK 14. panta 2. punktā.~~

↓ 2002/91 (pielāgots)

⇒ jauns

914. pants

Gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšana

~~1. Enerģijas patēriņas samazināšanas un oglekļa dioksīda emisijas ierobežošanas nolūkiem Dalībvalstis nosaka vajadzīgos pasākumus, lai tiktu ieviesta regulāra to gaisa kondicionēšanas sistēmu pārbaude ⇨ inspicēšana ⇨, kuru faktiskā nominālā jauda pārsniedz 12 kW. Šī ⇨ Šāda inspicēšana ⇨ pārbaude aptver gaisa kondicionēšanas sistēmas efektivitātes un tās lieluma novērtējumu salīdzinājumā ar ⇨ dzesēšanas pieprasījumu ēkā ⇨ prasībām ēkas dzesēšanas jomā. Lietotājiem tiek sniegti atbilstoši padomi attiecībā uz varbūtēju gaisa kondicionēšanas sistēmas uzlabošanu vai nomaiņu un citiem alternatīviem risinājumiem.~~

↓ jauns

2. Dalībvalstis var noteikt, ka inspicēšanu veic dažādos intervālos, atkarībā no gaisa kondicionēšanas sistēmas tipa un lietderīgās nominālās jaudas. Nosakot minētos intervālus, dalībvalstis ņem vērā gaisa kondicionēšanas sistēmas inspicēšanas izmaksas un aplēstos enerģijas izdevumu ietaupījumus, kas var rasties no inspicēšanas.

↓ jauns

15. pants

Ziņojumi par apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanu

1. Šis pants attiecas uz ziņojumiem par apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanu.
2. Inspekcijas ziņojumu sagatavo regulāri par katru inspicēto sistēmu. Inspekcijas ziņojumā iekļauj šādu informāciju:
 - (a) inspicētās sistēmas energoefektivitātes salīdzinājumu ar
 - i) vislabāko pieejamo iespējamo sistēmu; kā arī
 - ii) līdzīga tipa sistēmu, kuras visi būtiskie elementi atbilst tādai energoefektivitātes pakāpei, kādu paredz piemērojamie tiesību akti;
 - b) ieteikumus attiecīgās ēkas vai tās daļu sistēmas energoefektivitātes rentablai uzlabošanai.

Panta b) apakšpunktā minētie ieteikumi attiecas uz konkrēto sistēmu un sniedz pārredzamu informāciju par to rentabilitāti. Rentabilitātes novērtējuma pamatā ir standarta apstākļu kopums, piemēram, enerģijas ietaupījumi un izmantotās enerģijas cenas, kā arī procentu likmes ieguldījumiem.

3. Inspektors nodod inspekcijas ziņojumu attiecīgās ēkas īpašniekam vai īrniekam.

↓ 2002/91 (pielāgots)

⇒ jauns

~~10~~ 16. pants

Neatkarīgi eksperti

Dalībvalstis gādā par to, ka ēku energoefektivitātes sertificēšanu, ~~ar to saistītā ieteikumu sagatavošanu, kā arī boileru~~ apkures sistēmu un gaisa kondicionēšanas sistēmu pārbaudi inspicēšanu veiktu neatkarīgi, kvalificēti un ~~vai~~ akreditēti eksperti neatkarīgi no tā, vai viņi darbojas kā ~~individuāli uzņēmēji~~ pašnodarbinātie vai viņus nodarbina ~~valsts~~ publiskā sektora iestādes vai privātzņēmumu struktūras.

↓ jauns

Ekspertus akreditē, ņemot vērā to kompetenci un neatkarību.

↓ jauns

17. pants

Neatkarīga kontroles sistēma

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar II pielikumu ievieš neatkarīgu kontroles sistēmu, ko izmanto, lai pārbaudītu energoefektivitātes sertifikātus un ziņojumus par apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanu.

2. Dalībvalstis var deleģēt pienākumus neatkarīgo kontroles sistēmu īstenošanai.

Ja dalībvalstis nolemj šādi rīkoties, tās kontrolē, lai neatkarīgās kontroles sistēmas tiktu īstenotas saskaņā ar II pielikumu.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai energoefektivitātes sertifikātus un 1. punktā minētos inspekcijas ziņojumus reģistrētu vai darītu pieejamus kompetentajām iestādēm vai tām iestādēm, kurām kompetentās iestādes pēc pieprasījuma ir deleģējušas pienākumus īstenot neatkarīgās kontroles sistēmas.

↓ 2002/91

⇒ jauns

~~18.~~ pants

Pārskatīšana

Komisija, kam palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar ~~1421.~~ pantu, novērtē šo direktīvu, ņemot vērā tās piemērošanas laikā gūto pieredzi, un vajadzības gadījumā sagatavo priekšlikumus, kuri cita starpā attiecas uz:

~~a) varbūtējiem papildu pasākumiem saistībā ar tādu ēku remontu, kuru kopējā izmantojamā platība nepārsniedz 1 000 m²;~~

↓ jauns

(a) metodēm, ar ko novērtē ēku energoefektivitāti, pamatojoties uz primārās enerģijas izmantošanu un oglekļa dioksīda emisiju;

b) vispārējiem stimuliem turpmāku energoefektivitātes pasākumu veikšanai ēkās.

19. pants

Informācija

Dalībvalstis ~~var noteikt~~ ⇒ veic ⇐ vajadzīgos pasākumus, lai informētu ēku ⇒ vai to daļu ⇐ izmantotājus ⇒ īpašniekus vai īrniekus ⇐ par dažādām metodēm un praksi, kas kalpo energoefektivitātes palielināšanai.

↓ jauns

Dalībvalstis jo īpaši sniedz informāciju ēku īpašniekiem vai īrniekiem par energoefektivitātes sertifikātiem un inspekcijas ziņojumiem, to nolūkiem un mērķiem, par rentabliem veidiem, kā uzlabot attiecīgo ēku energoefektivitāti un par finansiālajām sekām vidusposmā un ilgtermiņā, ja nekas netiks darīts, lai uzlabotu attiecīgās ēkas energoefektivitāti.

↓ 2002/91 (pielāgots)

⇒ jauns

Pēc dalībvalstu pieprasījuma Komisija palīdz dalībvalstīm organizēt ~~šīs~~ informācijas kampaņas ⇒ pirmā un otrā punkta nolūkā ⇐, kuras var ~~iea~~ptvert Kopienas programmas.

↓ jauns

~~20. pants. Sistēmas~~ ⇒ I pielikuma ⇐ pielāgošana ⇒ tehnikas attīstībai ⇐

~~Elementus, kas uzskaitīti pielikuma 1. un 2. punktā, regulāri un ne retāk kā reizi divos gados pārskata.~~

↓ PE-CO_S 3654/08 (2002/91
pielāgots) (pielāgots)

⇒ jauns

⊗ Komisija pielāgo ⊗ ~~šīs direktīvas~~ I pielikuma ~~13.~~ un ~~24.~~ punktu tehnikas attīstībai.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar ~~1421.~~ panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

↓ PE-CO_S 3654/08 (2002/91
pielāgots)

~~1421.~~ pants
Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1.–4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

↓ jauns

22. pants
Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, kuri pieņemti atbilstīgi šai direktīvai, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām ir jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim par šādiem noteikumiem ziņo Komisijai un nekavējoties ziņo tai par jebkuriem turpmākiem grozījumiem, kas tos skar.

↓ 2002/91 (pielāgots)

~~2315.~~ pants
Transponēšana

~~1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2006. gada 4. janvārim. Dalībvalstis nekavējoties par to informē Komisiju.~~

~~Kad dalībvalstis pieņem minētos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka to, kā izdarīt šādas atsauces.~~

~~2. Ja dalībvalstīs nav kvalificētu un/vai akreditētu ekspertu, tās var izmantot papildu trīs gadu laikposmu, lai pilnīgi piemērotu 7., 8. un 9. panta noteikumus. Kad dalībvalstis izmanto šo iespēju, tās par to informē Komisiju, sniedzot atbilstošu pamatojumu kopā ar grafiku attiecībā uz šīs direktīvas turpmāko īstenojumu.~~

↓ jauns

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 2. līdz 17. un 19. līdz 22. panta un I un II pielikuma prasības. Dalībvalstis nekavējoties iesniedz Komisijai minēto tiesību aktu tekstus, kā arī minēto tiesību aktu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Dalībvalstis vēlākais no 2010. gada 31. decembra piemēro minētos tiesību aktus tiktāl, ciktāl tie attiecas uz 2., 3., 9., 10. līdz 12., 16., 17., 19. un 22. pantu.

Noteikumus, kas minēti 4. līdz 8., 13. līdz 15. un 17. pantā, tās piemēro vēlākais no 2010. gada 31. decembra attiecībā uz ēkām, ko izmanto publiskā sektora iestādes, un attiecībā uz citām ēkām tos piemēro vēlākais no 2012. gada 31. janvāra.

Pieņemot minētos aktus, dalībvalstis tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai attiecīgu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tajos arī iekļauj norādi, ka atsauces uz direktīvām, kuras atceļ ar šo direktīvu, esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais teikums.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

*24. pants
Atcelšana*

Direktīva 2002/91/EK, kurā grozījumi izdarīti ar regulu, kas minēta III pielikuma A daļā, tiek atcelta no 2012. gada 1. februāra, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem, kuros transponē valsts tiesību aktos un piemēro III pielikuma B daļā norādīto direktīvu.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar IV pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

↓ 2002/91
⇒ jauns

*~~25~~ 16. pants
Stāšanās spēkā*

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Article ~~17~~26

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

(...), [...]

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
[...]*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
[...]*

↓ 2002/91
⇒ jauns

I PIELIKUMS

Vispārēja sistēma ēku energoefektivitātes aprēķinam (⇒ minēta ⇐ 3. pantā)

↓ jauns

1. Ēkas energoefektivitāti nosaka, pamatojoties uz aprēķināto vai faktisko enerģiju, ko gadā patērē, lai izpildītu dažādas vajadzības, kas saistītas ar tās tipisku lietošanu, un tā atspoguļo apkures siltumenerģijas pieprasījumu un dzesēšanas siltumenerģijas pieprasījumu (enerģija, kas vajadzīga, lai novērstu pārkaršanu), lai uzturētu ēkai paredzētos temperatūras apstākļus.

2. Ēkas energoefektivitāti izsaka pārredzamā veidā un tajā ietver arī skaitlisku norādi uz oglekļa dioksīda emisiju un primārās enerģijas izmantošanu.

Ēku energoefektivitātes aprēķina metodē jāņem vērā Eiropas standarti.

↓ 2002/91 (pielāgots)
⇒ jauns

~~13. Ēku energoefektivitātes aprēķina metode~~ ☒ Metodi nosaka, ņemot vērā ☒ ~~ap~~ ~~ver~~ vismaz šādus elementus:

a) ⇒ šādi faktiskie ⇐ ēkas siltuma rādītāji (~~korpusu un~~ ⇒ tostarp tās ⇐ iekšējās šķērssienas ~~utt.~~).

↓ jauns

(i) siltumspēja;

ii) izolācija;

iii) pasīvā apkure,

iv) dzesēšanas elementi; kā arī

v) termiskie tilti;

↓ 2002/91 (pielāgots)

⇒ jauns

~~Šiem rādītājiem var pieskaitīt arī hermētiskumu;~~

- b) apkures iekārtas un apgāde ar karsto ūdeni, tostarp to siltumizolācijas rādītāji;
- c) gaisa kondicionēšanas ~~ierīce~~ ierīces .
- (d) dabīgā un mehāniskā ventilācija , kas var ietvert hermētiskumu .

↓ 2002/91 (pielāgots)

⇒ jauns

- (e) iebūvēta apgaismes iekārta (galvenokārt sektorā, kur ietilpst ēkas, kas nav dzīvojamās ēkas);
- f) ēku projekts, atrašanās vieta un orientācija, tostarp ārējais klimats;
- g) pasīvas solārās sistēmas un aizsardzība pret sauli;

~~dabīgā ventilācija;~~

- h) iekštelpas klimatiskie apstākļi, tostarp paredzētais iekštelpas klimats;

↓ jauns

- (i) iekšējās slodzes.

↓ 2002/91 (pielāgots)

⇒ jauns

24. Šajā aprēķinā vajadzības gadījumā ņem vērā šādus pozitīvas ietekmes elementus:

- a) vietējie saules iedarbības apstākļi, aktīvas solārās sistēmas un citas siltumenerģijas apkures un elektroenerģijas ražošanas sistēmas, kuru pamatā ir atjaunojami enerģijas avoti;
- b) elektroenerģija, kas iegūta ~~kombinētā siltuma elektroenerģijas ražošanas~~ koģenerācijas procesā;
- c) ~~pilsētu~~ centralizēta vai kopīgais apkures un dzesēšanas sistēmas;
- d) dabiskais apgaismojums.

25. Šā aprēķina nolūkiem ēkas ir jāklasificē šādās kategorijās ~~kā šādas~~:

- a) dažāda tipa viengimenes ģimenes mājas;
- b) daudzdzīvokļu mājas;
- c) biroji;
- d) izglītības iestāžu ēkas;
- e) slimnīcas;
- f) viesnīcas un restorāni;
- g) sporta iestāžu ēkas;
- h) vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības pakalpojumu ēkas;
- i) citu tipu enerģijas patērētājas ēkas.

II PIELIKUMS

Neatkarīgas kontroles sistēmas, ko izmanto energoefektivitātes sertifikātiem un inspekcijas ziņojumiem

1. Kompetentās iestādes vai iestādes, kurām kompetentās iestādes ir deleģējušas pienākumus īstenot neatkarīgās kontroles sistēmas, nejaušas izlases veidā atlasa vismaz 0,5 % no visiem gadā izdotajiem energoefektivitātes sertifikātiem un tos verificē. Verifikāciju veic vienā no trīs alternatīviem turpmāk norādītajiem līmeņiem, un katrā līmenī verificē vismaz statistiski būtisku daļu izvēlēto sertifikātu:

- a) to datu, kurus izmantoja, lai izsniegtu ēkas energoefektivitātes sertifikātu, un sertifikātā norādīto rezultātu derīguma pārbaude;
- b) datu pārbaude un sertifikātā norādīto rezultātu, tostarp sniegto ieteikumu verifikācija;
- c) tādu datu pilnīga pārbaude, kurus izmantoja, lai izsniegtu ēkas energoefektivitātes sertifikātu, pilnīga sertifikātā norādīto rezultātu, tostarp sniegto ieteikumu verifikācija, un ēkas apmeklējums uz vietas, lai pārbaudītu atbilstību starp energoefektivitātes sertifikātā sniegtajām specifikācijām un sertificēto ēku.

2. Kompetentās iestādes vai iestādes, kurām kompetentās iestādes ir deleģējušas pienākumus īstenot neatkarīgās kontroles sistēmas, nejaušas izlases veidā atlasa vismaz 0,1 % no visiem gadā sagatavotajiem inspekcijas ziņojumiem un tos verificē. Verifikāciju veic vienā no trīs alternatīviem turpmāk norādītajiem līmeņiem, un katrā līmenī verificē vismaz statistiski būtisku daļu izvēlēto inspekcijas ziņojumu:

- a) inspekcijas ziņojuma izsniegšanai izmantoto inženiertehniskās sistēmas datu un ziņojumā norādīto rezultātu derīguma pārbaude;
- b) datu pārbaude un inspekcijas ziņojuma, tostarp sniegto ieteikumu verifikācija;
- c) inspicētās inženiertehniskās sistēmas tādu datu pilnīga pārbaude, kurus izmantoja, lai izsniegtu inspekcijas ziņojumu, pilnīga inspekcijas ziņojumā norādīto rezultātu, tostarp sniegto ieteikumu verifikācija, un ēkas apmeklējums uz vietas, lai pārbaudītu atbilstību starp inspekcijas ziņojumā sniegtajām specifikācijām un inspicēto ēkas inženiertehnisko sistēmu.

↓ 2002/91
⇒ jauns

III PIELIKUMS

A daļa

Atceltā direktīva ar sekojošu grozījumu

(minēts 24. pantā)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/91/EK
(OV L 1, 4.1.2003., 65. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes regula
OV [...].

tikai Pielikuma 9.9. punkts

B daļa

Termiņi transponēšanai valstu tiesību aktos un piemērošanai

(minēti 24. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai	Piemērošanas datums
2002/91/EK	2006. gada 4. janvāris	2009. gada 4. janvāris tikai attiecībā uz 7., 8. un 9. pantu

IV PIELIKUMS

ĀTBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 2002/91/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. pants, ievadvārdi	2. pants, ievadvārdi
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
-	2. panta 2. punkts
2. panta 2. punkts	Direktīvas 2. panta 3. punkts un I pielikums
-	2. panta 4., 5., 6. un 7. punkts
2. panta 3. punkts	2. panta 8. punkts
2. panta 4. punkts	2. panta 9. punkts
-	2. panta 10. punkts
2. panta 5. punkts	2. panta 11. punkts
2. panta 6. punkts	2. panta 12. punkts
2. panta 7. punkts	2. panta 13. punkts
2. panta 8. punkts	2. panta 14. punkts
3. pants	19. pants un I pielikums
4. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts
4. panta 2. punkts	-
4. panta 3. punkts	4. panta 2. punkts
-	4. panta 3. punkts
-	4. panta 4. punkts
-	5. pants
5. pants	6. panta 1. punkts
-	6. panta 2. punkts
6. pants	7. pants

-

-

7. panta 1. punkts

7. panta 2. punkts

7. panta 3. punkts

-

8. pants, ievadvārdi

8. panta a) apakšpunkts

-

8. panta b) apakšpunkts

9. pants

-

-

10. pants

-

11. pants, ievadvārdi

11. panta a) apakšpunkts

-

11. panta b) apakšpunkts

12. pants

13. pants

14. panta 1. punkts

14. panta 2. punkts

14. panta 3. punkts

-

15. panta 1. punkts

8. pants

9. pants

10. panta 5. punkts, 11. panta 1., 2., 3., 5. un 6. punkts

10. panta 1. un 2. punkts

12. pants

11. panta 4., 7. un 8. punkts

13. pants, ievadvārdi

13. panta 1. un 3. punkts

13. panta 2. punkts

13. panta 4. punkts

14. panta 1. punkts

14. panta 2. punkts

15. pants

16. pants

17. pants

18. pants, ievadvārdi

-

18. panta a) apakšpunkts

18. panta b) apakšpunkts

19. pants

20. pants

21. panta 1. punkts

21. panta 2. punkts

-

22. pants

23. panta 1. un 2. punkts

15. panta 2. punkts

-

16. pants

17. pants

Pielikums

-

-

24. pants

25. pants

26. pants

I pielikums

II līdz IV pielikums

TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA NOSAUKUMS:

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ēku energoefektivitāti

2. *ABM/ABB* (BUDŽETA LĪDZEKĻU VADĪBA VAI SADALE PA DARBĪBAS JOMĀM)

Attiecīgās politikas jomas un saistītās darbības:

06: Enerģija un transports

3. BUDŽETA POZĪCIJAS

3.1. Budžeta pozīcijas (darbības pozīcijas un atbilstīgā tehniskā un administratīvā atbalsta pozīcijas (*ex BA* pozīcijas)), norādot nosaukumus:

06 01 01: Izdevumi par "Enerģijas un transporta politikas jomā" aktīvi nodarbinātu personālu

3.2. Darbības un finansiālās ietekmes ilgums:

No: 2010. gada līdz: nav noteikts

3.3. Budžeta informācija:

Budžeta pozīcija	Izdevumu veids		Jauns	EFTA iemaksa	Kandidātvalstu iemaksas	Finanšu plāna pozīcija
06 01 01	Fakult.	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	Nr. 5

4. RESURSU KOPSAVILKUMS

4.1. Finanšu resursi

4.1.1. Saistību apropriāciju (SA) un maksājumu apropriāciju (MA) kopsavilkums

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Izdevumu veids	Iedaļa Nr.		Gads n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 un turpmākie gadi	Kopā
----------------	------------	--	--------	-------	-------	-------	-------	-------------------------	------

Darbības izdevumi

Saistību apropriācijas (SA)	8.1.	a							
Maksājumu apropriācijas (MA)		b							

Pamatsummā ietvertie administratīvie izdevumi

Tehniskais un administratīvais atbalsts (nedif.)	8.2.4.	c							
--	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

PAMATSUMMAS KOPAPJOMS

Saistību apropriācijas		a+c							
Maksājumu apropriācijas		b+c							

Pamatsummā neietvertie administratīvie izdevumi

Cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi (nedif.)	8.2.5.	d	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	2,196
Pamatsummā neietvertās administratīvās izmaksas, izņemot cilvēkresursu izmaksas un saistītos izdevumus (nedif.)	8.2.6.	e							

Kopējās orientējošās izmaksas

KOPĀ — SA, ieskaitot cilvēkresursu izmaksas		a+c +d +e	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	2,196
KOPĀ — MA, ieskaitot cilvēkresursu izmaksas		b+c +d +e	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	2,196

Ziņas par līdzfinansējumu

Ja priekšlikumā paredzēts dalībvalstu vai cits līdzfinansējums (norādīt finansētāju), līdzfinansējuma apjoms jānorāda šajā tabulā (ja finansētāji ir vairāki, var pievienot papildu rindas).

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Līdzfinansētājs		Gads n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 un turpmākie gadi	Kopā
.....	f							
KOPĀ — SA, ieskaitot līdzfinansējumu	a+c +d +e +f	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	2,196

4.1.2. *Saderība ar finanšu plānojumu*

- Priekšlikums ir saderīgs ar pašreizējo finanšu plānojumu
- Pieņemot priekšlikumu, jāpārplāno attiecīgā pozīcija finanšu plānā
- Pieņemot priekšlikumu, var būt jāpiemēro Iestāžu nolīguma noteikumi (par elastības fondu vai finanšu plāna pārskatīšanu)

4.1.3. *Finansiālā ietekme uz ieņēmumiem*

- Priekšlikums finansiāli neietekmē ieņēmumus
- Priekšlikumam ir finansiāla ietekme uz ieņēmumiem, un tā ir šāda:

miljonos EUR (viena zīme aiz komata)

Budžeta pozīcija	Ieņēmumi	Pirms darbības [Gads n-1]	Pēc darbības					
			[Gads n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] 18
	a) nominālie ieņēmumi							
	b) ieņēmumu izmaiņas	Δ						

4.2. **Cilvēkresursi, izteikti ar pilna laika ekvivalentu, FTE (arī ierēdņi, pagaidu darbinieki un ārštata darbinieki) — sīkāk skatīt 8.2.1. punktā**

Gada vajadzības	Gads n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 un turpmākie gadi

¹⁸ Vajadzības gadījumā (ja darbības ilgums pārsniedz 6 gadus) pievienot papildu slejas.

5. RAKSTUROJUMS UN MĒRĶI

Priekšlikuma konteksts jāizklāsta paskaidrojuma rakstā. Šajā tiesību akta finanšu pārskata punktā jāiekļauj šāda papildinformācija.

5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Direktīva paredz, ka Komisija izveidos un ieviesīs metodiku ēku minimālo energoefektivitātes prasību izmaksu ziņā optimāla līmeņa aprēķināšanai. Šī metodika jāievieš vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim. Komisijai arī jāizstrādā principi zemas vai nulles enerģijas un oglekļa ēku definēšanai.

Direktīva izvirza prasību dalībvalstīm lietot augšminēto metodiku un ziņot par rezultātiem reizi trijos gados, sākot no 2011. gada 30. jūnija. Dalībvalstīm arī jāziņo par saviem valsts plāniem attiecībā uz zemas vai nulles enerģijas un oglekļa ēkām, kurus Komisija analizēs, sagatavojot progresa ziņojumu. Visbeidzot, dalībvalstīm tiek izvirzīta prasība ziņot par informatīvo un brīvprātīgo pasākumu ekvivalenci attiecībā uz apkures sistēmām un inspekcijas shēmām.

5.2. Pievienotā vērtība, ko rada Kopienas iesaistīšanās, priekšlikuma saskanība ar citiem finanšu instrumentiem un iespējamā sinerģija

Ēku sektors ir lielākais enerģijas patērētājs un CO₂ emitents ES, un tas ir atbildīgs par aptuveni 40 % no ES kopējā enerģijas gala patēriņa un CO₂ emisijas. Sektoram ir ievērojams rentablu enerģijas ietaupījumu neizmantotais potenciāls, kura izmantošanas rezultātā 2020. gadā ES patērētu par 11 % gala enerģijas mazāk.

5.3. Priekšlikuma mērķi, sagaidāmie rezultāti un atbilstīgie ABM rādītāji

Direktīvas mērķis ir taupīt enerģiju un samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju ēku sektorā.

5.4. Īstenošanas metode (orientējoši)

Norādīt darbības īstenošanai izvēlēto metodi.

Pārvalda centralizēti

X Pārvaldību īsteno tieši, to veic Komisija

Pārvaldību īsteno netieši, atbildību deleģējot:

izpildaģentūrām

Kopienas izveidotām iestādēm Finanšu regulas 185. panta nozīmē

X dalībvalstu publiskā sektora iestādēm vai tām struktūrām, kuras pilda publisko pasūtījumu

Pārvalda dalīti vai centralizēti

- kopā ar dalībvalstīm
- kopā ar trešajām valstīm
- Pārvalda kopā ar starptautiskām organizācijām (precizēt)***

Piezīmes:

6. UZRAUDZĪBA UN NOVĒRTĒŠANA

6.1. Uzraudzības sistēma

Standarta teksts

6.2. Novērtēšana

6.2.1. Provizoriskais novērtējums

...

6.2.2. Pasākumi, kas veikti pēc starpposma novērtējuma vai retrospektīvā novērtējuma (ņemot vērā līdzšinējo pieredzi)

...

6.2.3. Turpmākās vērtēšanas noteikumi un periodiskums

...

7. KRĀPŠANAS APKAROŠANAS PASĀKUMI

Standarta teksts

...

8. ZIŅAS PAR RESURSIEM

8.1. Priekšlikuma mērķi un to sasniegšanas izmaksas

Saistību apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Mērķi, darbības un rezultāti	Rezultāta veids	Vidējās izmaksas	Gads n		Gads n+1		Gads n+2		Gads n+3		Gads n+4		Gads n+5 un turpmākie gadi		KOPĀ	
			Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas
DARBĪBAS MĒRĶIS Nr. 1 ¹⁹																
Darbība Nr. 1																
- Rezultāts Nr. 1																
- Rezultāts Nr. 2																
Darbība Nr. 2																
- Rezultāts Nr.1																
Starpsuma (mērķis Nr. 1)																
DARBĪBAS MĒRĶIS Nr. 2... ¹																

¹⁹ Saskaņā ar aprakstu 5.3. punktā.

Darbība Nr. 1																
- Rezultāts Nr. 1																
Starpsumma (mērķis Nr. 2)																
DARBĪBAS MĒRĶIS Nr.n																
Starpsumma (mērķis Nr. n')																
KOPĀ - IZMAKSAS																

8.2. Administratīvie izdevumi

8.2.1. Cilvēkresursu daudzums un veidi

Amata veids		Personāls, kas iesaistāms darbības pārvaldībā, izmantojot esošos un/vai papildu resursus (amata vietu skaits/ pilna laika ekvivalents)					
		Gads n	Gads n+1	Gads n+2	Gads n+3	Gads n+4	Gads n+5
Ierēdņi	AD	3	3	3	3	3	3
	B*, C*/AST						
Personāls, ko finansē atbilstoši XX 01 02. pantam							
Pārējais personāls, ko finansē atbilstoši XX 01 04/05. pantam							
KOPĀ		3	3	3	3	3	3

8.2.2. No darbības izrietošie uzdevumi

Izstrādāt un pārraudzīt metodes ēku minimālo energoefektivitātes prasību izmaksu ziņā optimāla līmeņa aprēķināšanai.

Sekot līdzī direktīvas ieviešanai dalībvalstīs un ziņot par to. Komitejas apspriežu sagatavošana, organizēšana un papildu pasākumi (komitoloģija).

8.2.3. Cilvēkresursu plānošana (štatā)

- Amata vietas, kas patlaban iedalītas programmas pārvaldības vajadzībām, jāaizstāj ar citām vai jāpagarina termiņš, uz kādu tās iedalītas
- Amata vietas iedalītas saskaņā ar gada stratēģiskās plānošanas (GSP) un provizoriskā budžeta projekta (PBP) procedūru gadam n
- X Amata vietas jāpieprasa nākamajā GSP/PBP procedūras ciklā
- Amata vietas jāiedala, pārgrupējot resursus attiecīgajā dienestā (iekšējā pārgrupēšana)
- Amata vietas nepieciešamas gadā n, bet nav iedalītas saskaņā ar GSP/PBP procedūru attiecīgajam gadam

8.2.4. Citi pamatsummā ietvertie administratīvie izdevumi (XX 01 04/05 – administratīvās pārvaldes izdevumi)

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija (numurs un nosaukums)	Gads n	Gads n+1	Gads n+2	Gads n+3	Gads n+4	Gads n+5 un turpmākie gadi	KOPĀ
1 Tehniskais un administratīvais atbalsts (ietverot attiecīgās personāla izmaksas)							
Izpildaģentūras ²⁰							
Cita veida tehniskais un administratīvais atbalsts							
— iekšējais (<i>intra muros</i>)							
— ārējais (<i>extra muros</i>)							
Tehniskais un administratīvais atbalsts (kopā)							

8.2.5. Cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Cilvēkresursu veids	Gads n	Gads n+1	Gads n+2	Gads n+3	Gads n+4	Gads n+5 un turpmākie gadi
Ierēdņi un pagaidu darbinieki (XX 01 01)	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366
Personāls, ko finansē atbilstīgi XX 01 02. pantam (palīgpersonāls, valsts norīkotie eksperti, līgumpersonāls u.c.) (norādīt budžeta pozīciju)						

²⁰ Norādīt katrai izpildaģentūrai atbilstīgo tiesību akta finanšu pārskatu.

Kopā – cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi (NAV ietverti pamatsummā)	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366
--	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Aprēķins — *ierēdņi un pagaidu darbinieki*

Aprēķins — *personāls, ko finansē atbilstīgi XX 01 02. pantam*

8.2.6. Citi administratīvie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā

miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	Gads n	Gads n+1	Gads n+2	Gads n+3	Gads n+4	Gads n+5 un turpmākie gadi	KOPĀ
XX 01 02 11 01 – Komandējumi							
XX 01 02 11 02 – Sanāksmes un konferences							
XX 01 02 11 03 – Komitejas ²¹							
XX 01 02 11 04 – Pētījumi un konsultācijas							
XX 01 02 11 05 – Informācijas sistēmas							
2 Citi pārvaldības izdevumi (kopā) (XX 01 02 11)							
3 Citi administratīva rakstura izdevumi (precizēt, norādot budžeta pozīciju)							

²¹ Precizēt komitejas veidu un grupu, pie kuras tā pieder.

Kopā — administratīvie izdevumi, izņemot cilvēkresursu izmaksas un saistītos izdevumus (NAV ietverti pamatsummā)							
--	--	--	--	--	--	--	--

Aprēķins — <i>Citi administratīvie izdevumi, kas <u>nav</u> ietverti pamatsummā</i>
<i>Cilvēkresursu un administratīvo resursu vajadzības sedz no summas, ko piešķir pārvaldošajam ģenerāldirektorātam ikgadējā finansējuma piešķiršanas procedūrā, ņemot vērā budžeta ierobežojumus.</i>